

Aylık Bilim ve Kültür Dergisi

MERCEK

Sayı: 17

Kasım 2002

192100 2002-11

3.000.000TL

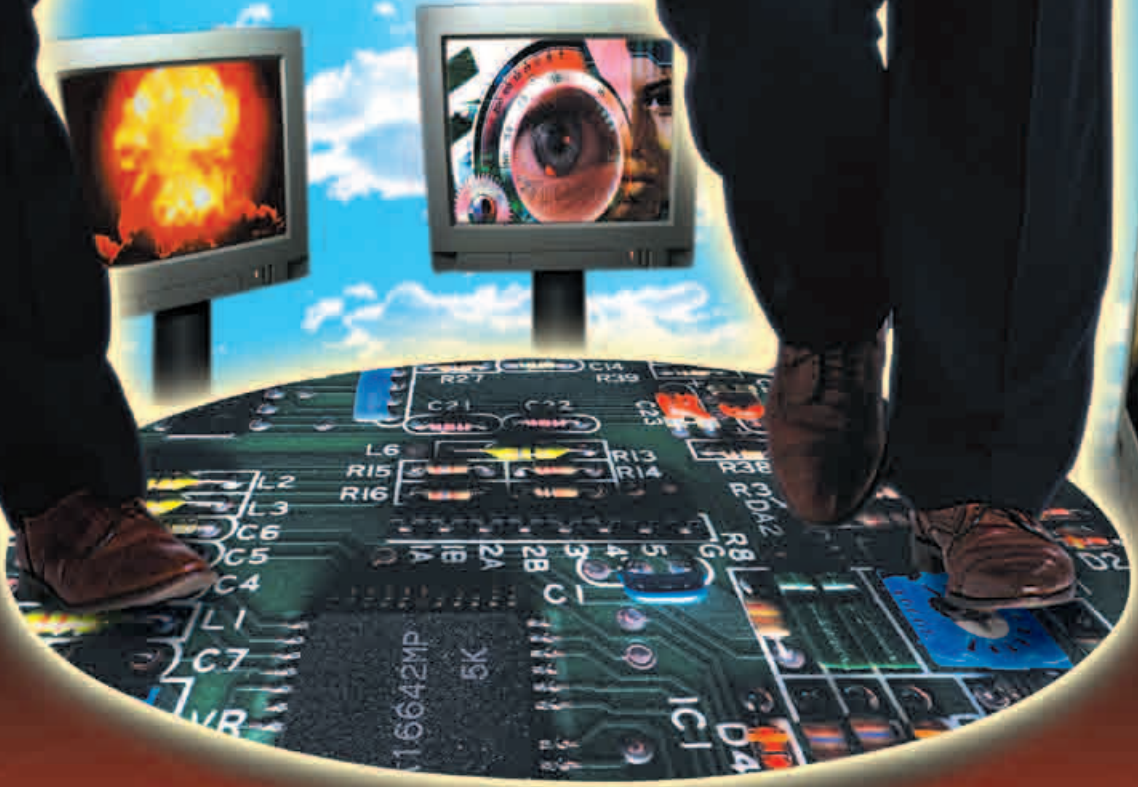
Yürüme Mucizesi

**Atom Bombasının
Yıkıcı Etkisi**

**Bilim ve Materyalizmi
Birbirinden Ayırmak**

**Dijital Makinelerin
İlkel Kaldığı An**

**Big Bang Bir Kez
Daha Doğrulandı**

**Dergimizle
Birlikte
2 VCD
HEDİYE!**

**BÜYÜK FIRSAT!
HARUN YAHYA'nın
tüm eserlerine
10 taksitle
ulaşabilirsiniz!**

HARUN YAHYA

Karanlıklardaki şövalyeleri ortaya çıkaran kitap!

Yeryüzünü bin yıldır yönetiyorlar.

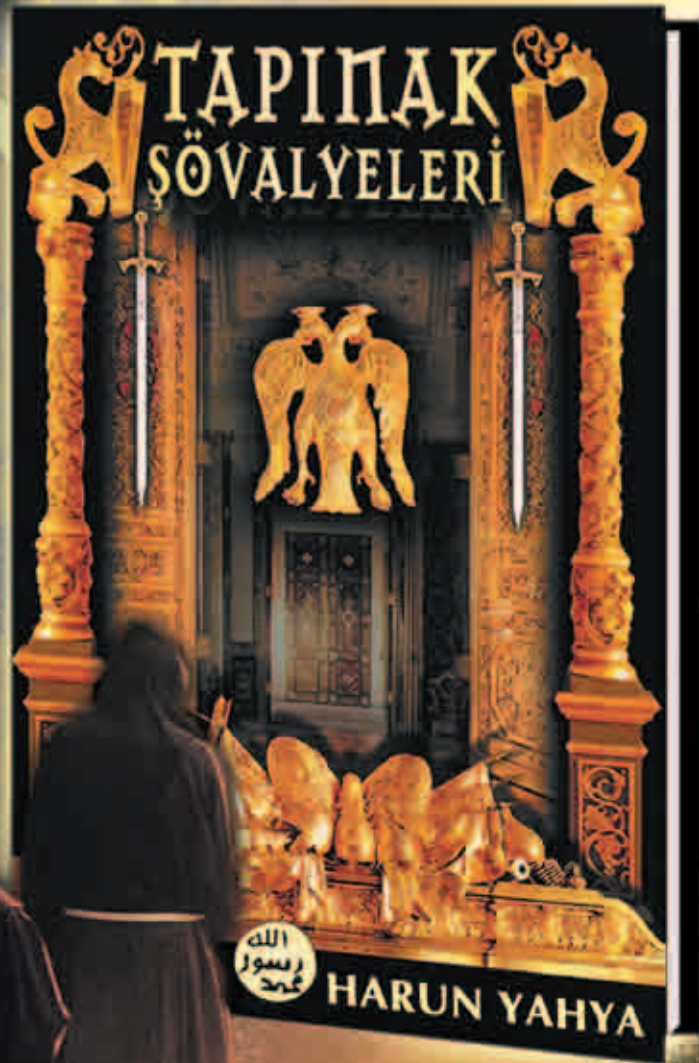
Karanlık dehlizlerde,
kuytu köşelerde
kötülüğü kuruyorlar.

Onlar karanlığın askerleri.

Onlar Allah'ın helak ettiği
firavunun takipçileri.

Onlar kovulmuş
Şeytanın ordusu.

Onlar lanetli
tapınağın şövalyeleri.

Baştan sona belgesel
335 Renkli fotoğraf
248 sayfa
Orjinal belgeler

MERCEK'TEN

Bu ayki sayımızda kapak konumuz "İnsanın Mucizevi Yürüyüşü". Yürümek insan vücudundaki yaratılmış mucizelerinden sadece bir tanesidir. Bu yazımızı okurken, günlük hayatınızı devam ettirmenize yardımcı olan bu eşsiz nimet üzerinde şimdiye kadar hiç düşünmediğinizi göreceksiniz, aklınıza gelmeyen bazı detayları fark edeceksiniz.

İnsanoğlunun kullandığı en sağlam ve kullanışlı malzemelerden biri çeliktir. Çünkü çelik hem sağlam, hem de esnek bir maddedir. Ancak kemikler katı çelikten daha sağlam, üstelik 10 kat daha esnektirler. Bunların yanı sıra çelik insan iskeletine kıyasla 3 kat daha ağırdır. Ayrıca kemikler, kaslar ve eklemler arasındaki mükemmel uyum da yürüyüşün ne kadar büyük bir mucize olduğunu anlamak için yeterlidir. Buna benzer daha pek çok detayın yer aldığı "Yürüme Mucizesi" başlıklı yazıyı beğenerek okuyacaksınız.

Atom bombasının patlama anında ve sonrasında yaptığı müthiş etki bilim adamları tarafından saniyesi saniyesine incelendi. Bu etkinin insan vücudundan yıllarca silinmeyen izleri ve dünyanın dört bir yanına dağılan atom serpintileri dergide yer alan bir diğer konumuz.

"Bilim ve Materyalizmi Birbirinden Ayırmak" başlıklı makalede, bilimin ezici süratinin mecburen kabul edilmiş ve doğru varsayılmış tüm köhne varsayımları yok ettiğini okuyacaksınız.

İşte derginiz Mercek'te yer alan konulardan diğerleri:

Dijital makineler başdöndürücü bir hızla teknolojilerini yeniliyorlar, ama onların da yanında ilkel kaldığı bir teknoloji var: Göz mucizesi. Netlik ayarı, ışık uyumu, görüntü ileme tekniğinde halen gözdeki tekniğe yaklaşamadı.

"Mutfak vanilya kokuyor" diyebilmemiz için, 1.000 farklı reseptörün haberleşme birimlerini uyarıp mutfaktaki vanilya kokusunu anlamamızı sağladığını biliyor muydunuz? Kokuların dilinde kullanılan alfabeye 1000 harften oluşuyor. (Alfabemizin 29 harften oluştuğunu düşünürsek burundaki tasarımın mükemmelliği daha net anlaşılabilir) Bu 1000 harfin farklı şekillerde biraraya gelmesi, tüm kokuları birbirinden ayırt edip daha sonra tanımamıza sebep olur.

Böceklerdeki üstün tasarımı, okçu balığın özel yeteneklerini ve kurbağalardaki üreme mucizesini anlatan makaleleri de büyük beğeni ile okuyacaksınız. Kuran'da "kendilerine özel ilim verilen" peygamberlerin üstün ilimleri ile ilgili yazımızı da çok ilginizi çekecek.

Umarız bu çalışmalar Allah'ın izni ile, siz değerli okuyucularımızın şevklerinin daha da artmasına vesile olur.

- 2 Yürüme Mucizesi
- 6 Atom Bombalarının Yıkıcı Etkileri
- 8 Bilim ve Materyalizmi Birbirinden Ayırmak
- 10 Bir Karga Kendine Alet Yaptı
- 14 Dijital Makinelerin İlkel Kaldığı An
- 16 Kendilerine Özel İlim Verilenler
- 19 Sarılan Yapraklar
- 20 Koku Alfabetesi
- 22 Biyomimetik: Böceklerdeki Üstün Tasarım

- 24 Cehennemdeki Manevi Azap
- 26 Okçu Balıktaki Mükemmel Tasarım Evrimi Reddediyor
- 28 Big Bang Bir Kez Daha Doğrulandı
- 30 Kurbağalarda Üreme Mucizeleri

Mercek Aylık Bilim ve Kültür Dergisi
Akdeniz Cad. Hakperest Sok No.10/3
Fatih/İstanbul Tel: 0212 532 62 55

Sahibi: Cihan AKÇALI

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Özlem Gönül
Yayına Hazırlayan: Mercek Araştırma Grubu

Renk Ayrımı: Uğur Grafik

Baskı - Matbaa:

Dağıtım: YAYSAT

İÇİNDEKİLER

YÜRÜME

www.insanmucizesi.com

İnsan vücudunu gelişmiş bir bilgisayara benzetebiliriz. İçinde son derece karmaşık devreler barındıran bir bilgisayar. Eğer bu devreyi oluşturan elemanlardan bir teki eksik olsaydı ya da yanlış kullanılsaydı bilgisayar çalışmazdı. İnsanın yürüyüşü ve hareket sistemi de bu bilgisayardaki tek bir devre gibidir. Tek başına bu devreyi incelememiz bile insan vücudunun ne kadar büyük bir mucize olduğunu anlamak için yeterlidir.

Yürümek, daha çok küçük yaşlardan itibaren, hepimizin hiç zorlanmadan yaptığı bir eylemdir. İnsanın hayatta ilk öğrendiği şeylerden biri yürümektir. Yürümeye başlamadan önce hiçbir zaman kendimize "acaba adımımı hangi açıyla atmalıyım", "şöyle basarsam dengemi kaybeder miyim", "şu engeli aşmak için ayağımı ne kadar yukarı kaldırmalıyım", "çok kaldırırsam düşer miyim" gibi sorular sormamışızdır. Yürümek bizim için her zaman çok basit bir işlem olmuştur.

Yürümenin ilk şartı vücudu taşıyan özel bir sistemin var olmasıdır. Vücudumuzdaki taşıyıcı sistem diğer organları taşıyabildiği gibi ekstra yükleri ve zorlanmaları da kaldırabilir: Örneğin; uyluk kemiği, dikey durumda bir ton ağırlığı kaldırabilecek kapasitededir. İskelet sisteminin vücudumuzdaki temel özelliklerine kısaca göz atalım:

Kemiklerin ana görevi vücudu taşımaktır. İnsan vücudunun ağırlığının yaklaşık %20'sini kemikler oluşturur. Yani 16 kilogram ağırlığında kemik, 80 kilo ağırlığında bir insan bedenini taşır. Atılan her adımda bu kemiğimize, vücut

ağırlığımızın üç katı kadar bir yük binmektedir. Hatta sırtla yüksek atlama yapan bir atlet yere inerken kalça kemiğinin her santimetrekaresi 1400 kiloluk bir basınca maruz kalır. Peki bu yapıyı, bu kadar kuvvetli kılan nedir? Sorunun cevabı kemiklerin eşsiz tasarımında gizlidir.

İnsanoğlunun kullandığı en sağlam ve kullanışlı malzemelerden biri çeliktir. Çünkü çelik hem sağlam, hem de esnek bir maddedir. Ancak kemikler katı çelikten daha sağlamdır. Üstelik, kemik, çelikten 10 kat daha esnektir. Kemikler hafiflik bakımından da çelikten daha üstündür. Çelik insan iskeletine kıyasla 3 kat daha ağırdır.

Kemiklerin iç yapısı, insanların binalarda ve köprülerde kullandığı kafes yapı sistemine benzer. Kemiklerin içindeki sistem, insanların geliştirdiğinden çok daha üstün ve karmaşıktır. Bu yapı kemiklerin, hem son derece sağlam, hem de çok hafif olmasını sağlar. Kemiklerin içi, dışı gibi sert ve tamamen dolu olsaydı, kemikler taşıyabileceğimizden ağır olurdu. Tek bir adım atmak için çok büyük kuvvet ve enerji harcamak

MUCİZESİ

zorunda kalırdık. Üstelik içi dolu olan kemikler daha sert ve kırılğan hale geldi. Atılan ilk adımda ya da sıçrama da hemen çatlar veya kırılırlardı.

Ağır Yük Taşıyan Omurga

İnsanın rahat hareket edip yürüyebilmesini sağlayan bir başka yapı omurgadır. Omurga, "omur" denilen 33 tane küçük yuvarlak kemiğin birbirlerinin üzerine dizilmesiyle oluşur. Bu kemiklerin içine de omurilik isimli çok önemli bir sinirsel iletişim ağı döşenmiştir.

İskelet sistemimizde vücudun üst kısmının ağırlığını omurga taşır. Her adım atışımızda omurgamızı meydana getiren omurlar birbirlerine sürünecek şekilde hareket ederler. Bu durumda omurların zaman içinde aşınarak yapılarının bozulması beklenebilirdi. Ancak hiçbir zaman böyle olmaz. Omurların arasına yerleştirilmiş olan kıkırdak yapıli diskler otomobil tekerleklerindeki yükü emen amortisörler gibi çalışarak aşınmayı engellerler.

Omurganın S şeklinde kıvrımlı yapısı, üzerindeki yükün eşit dağıtılmasını sağlar. Yürümek için attığınız her

adımda, vücut ağırlığınız nedeniyle yerden vücudunuza doğru bir tepki kuvveti gelir. Bu kuvvet, omurganın sahip olduğu amortisörler ve "kuvvet dağıtıcı" kıvrımlı şekli sayesinde, vücuda zarar vermez. Eğer tepkiyi azaltan amortisörler ve kıvrımlı özel yapı olmasa, atılan her adımda, ortaya çıkan kuvvet direkt olarak kafatasına iletilirdi ve omurganın üst ucu, kafatası kemiklerini parçalayarak beynin içine girerdi.

muzdaki eklemler bir ömür boyunca hareket ederler. Buna rağmen hiçbir zaman yağlanmaya ihtiyaç duymazlar. Peki ama nasıl? Bilim adamları yaptıkları araştırmalarda, olayın hayranlık uyandıracak bir sistemle çözüldüğünü gördüler: Eklemlerin sürtünme yüzeyleri, ince ve gözenekli bir kıkırdak tabakasıyla kaplanmıştır ve bu tabakaların altında ağdalı ve kaygan bir sıvı bulunur. Kemik, eklem bir yerine baskıda bulunursa bu sıvı gözeneklerden dışarı fışkırır ve eklem yüzeyinin "yağ gibi" kaymasını sağlar.

Kemiklere Destek Veren Ayaklar

Yürüme esnasında en önemli görevi üstlenen bölüm ayaklardır. Ayak tabanındaki kavisi şekil vücut ağırlığına karşı, kemiklere destek verecek özelliğe sahiptir. Bu kavisten yoksun olan düz tabanlar bu yüzden yürüme zorluğu çekerler. Kemerli yapılar taşıyıcı sistemlere dayanıklı hale getirdiği için insanların yaptığı binalarda ve köprülerde de kullanılır.

Ayağa kalktığınızda ayaklarınızın üzerine uygulanan ağırlığın aynısı

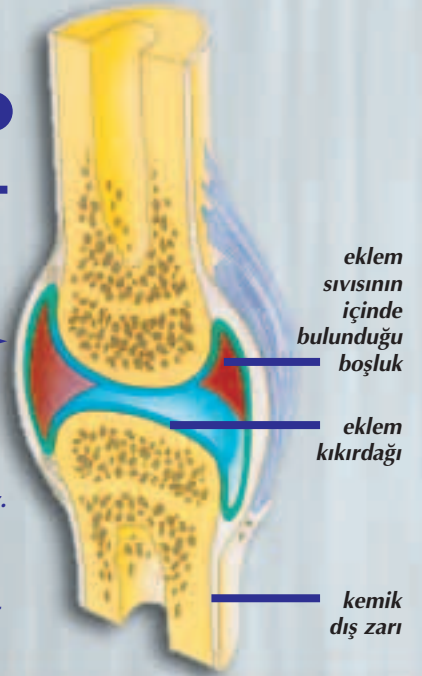
Eklemler Neden Yağlanmaya İhtiyaç Duymazlar?

Hareketli mekanik parçalar birbirine sürtündüklerinden zaman içinde aşınmaya uğrarlar. Bu nedenle basit bir kapı menteşesinden, motoruna kadar her hareketli mekanik sistemde yağlamaya ihtiyaç vardır. Ancak yağlama aşınmayı tam olarak engellemez, yalnızca geciktirir. Gerek yürürken gerekse başka hareketler yaparken vücudu-

Vücudun bütün ağırlığını taşıyan ayak kemikleri. Ayakta ağırlık topuk kemiği üzerine biner.

Kolunuzu ya da bacağınızı oynatırken neden acı duymadığınızı hiç düşündünüz mü? Sürekli bir sürtünmenin olduğu kemiklerde normal şartlar altında aşınmalar ve yıpranmalar olması ve acı oluşması gerekirken böyle bir şey hiç olmaz. Çünkü eklemlerin arasında sürtünmeyi önleyici eklem sıvısı vardır. Eklem sıvısı kayganlık sağlayarak eklem yüzeyindeki aşınmayı ve tahribatı önler. Biz de Rabbimizin vücudumuzda yarattığı bu kusursuz tasarım sayesinde rahatlıkla hareket ederiz.

ellerinize uygulanmış olsaydı ne olurdu? Bunun için de elinizi masanın üzerine koyup sonra üzerine 70-80 kilo ağırlığında bir yük yerleştirdiğimizi var sayalım. Bu durumda çok kısa bir süre sonra dokularınız ezilir, damarlarınız patlar, hatta kemikleriniz etinizi parçalardı. Ancak bütün bir gün insan vücudunu taşıyan ayaklarda ne damarlar patlar, ne de dokular ezilir. Çünkü ayak özel olarak yük taşımak için tasarlanmış bir organdır. Ayak tabanı vücut ağırlığının olumsuz etkisini yok eden yastığa benzer özel bir yapıya sahiptir. (Harun Yahya, İnsan Mucizesi)

Kaslardaki Mikroskobik Motorlar

Yapısı ne kadar mükemmel olursa olsun taşıyıcı sistemin varlığı yürümek için tek başına yeterli değildir. Taşıyıcı sistemi hareket ettirecek bir kas sisteminin varlığı şarttır. Vücudumuzdaki hareketleri sağlayan kaslar bünyelerinde milyarlarca küçük mikroskobik motor barındırırlar. Söz konusu motorlar "kas liflerimiz"dir. Vücudunuzda 6 milyardan fazla motor vardır. Bu küçük motorlar bize su içirir, araba kullanır, yürütür, konuşturur, kalbimizi attırır, gözümüzü kırptırır, nefes aldırır, yemek yedirir, boynumuzu çevirmemizi sağlar...

Yürürken 100'e yakın kas çalışır. Bu kadar çok kas çalışmasına karşın yürüme sırasında harcanan enerji oldukça düşüktür.

İnsanın yürüebilmesi dahası hareket edebilmesi için kasların ve kemik-

lerin birbirine bağlanmasının da ayrı bir önemi vardır. Kaslar kemiklere özel bir yapı ile bağlanırlar. Eğer bu bağ şimdikinden daha gevşek olsaydı kemik kastan ayrılırdı. Daha sıkı olsaydı kaslar hareket edemezdi. Şüphesiz bu bağlayıcı dokunun yapısını belirleyen ne kemikler ne kaslar ne de bu dokuyu oluşturan hücrelerdir. Hücrenin de, dokunun da bir bilinci yoktur. Bu bilgilerin herhangi bir şekilde hücreye yerleştirilmesi de mümkün değildir. Dolayısıyla hücrelere bilgileri yerleştiren, nasıl davranmaları gerektiğini öğreten, kısacası onları yöneten bir güç vardır. Bu, Allah'ın benzeri olmayan yaratmasının bir örneğidir.

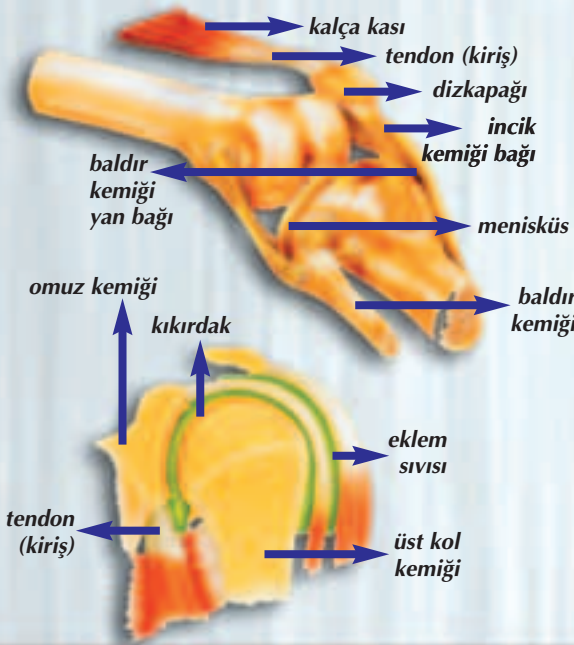
Vücuttaki Hassas Denge Mekanizması

Yürüeyabilmenin dahası hareket edebilmenin olmazsa olmaz şartlarından biri de dengedir. Ne kadar mükemmel bir kas ve iskelet sisteminiz olsa da, bu sistem olmadan dengenizi sağlayamazsınız. Tüm bedenimizi her saniye sürekli olarak kontrol eden ve ayarlar yapabilen denge sistemimizin önemli bir parçası iç kulakta yer alır.

Bu son derece küçük ve karmaşık bir sistemdir. Sistem 6,5 mm çapında içi özel bir sıvı ile dolu kanallar ve bu kanallarda algılayıcı olarak çalışan tüycüklü hücrelerden oluşur. Biz başımızı sağa sola çevirdiğimizde, yürüdüğümüzde ya da herhangi bir hareket yaptığımızda, bu yarım dairelerin içindeki sıvı hareket eder ve tüycükleri titreştirir. Tüycüklerdeki bu titreşim,

aynı salyangozda olduğu gibi tüycüklerin bağlı olduğu hücrelerin iyon dengesini değiştirir ve elektrik sinyali üretir. İç kulaktaki labirentte üretilen bu elektrik sinyalleri, labirentten çıkan sinirler aracılığıyla beynimizin arka tarafındaki "beyincik" denen organa iletilir. Beyincik, iç kulaktaki labirentten gelen bu bilgileri her an yorumlar. Ancak dengeyi sağlamak için başka bilgilere de ihtiyaç vardır. Bu nedenle beyincik, gözlerden ve vücudun dört bir yanındaki kaslardan da devamlı olarak bilgi alır. Tüm bu bilgileri müthiş bir hızla analiz eder ve vücudun yer çekimine göre konumunu hesaplar. Bundan sonra ise, bu hesaplama yapılarak, kasların nasıl bir hareket yapmaları gerektiğini belirler. Ortaya çıkan sonuç, kaslara yine sinirler aracılığıyla emir olarak bildirilir. Bu olağüstü işlemler, saniyenin yüzde biri kadar bile sürmeyen bir zaman dilimi içinde gerçekleşir. Biz de, içimizde gerçekleşen bu mucizenin hiç farkında olmadan rahatlıkla yürür, koşar, en zor sporları yaparız. Oysa bu işlerin tek bir anı için vücudumuzda gerçekleştirilen hesaplamaları kağıda döksek, binlerce sayfa yazmamız gerekecektir.

Bugün bilim adamları yaptıkları yoğun çalışmalar sonunda insan gibi iki ayağı üstünde dik olarak yürüeyabilen merdiven çıkabilen robotlar yapmayı başardı. Ama bizler bu robotlarla kıyas kabul edemeyecek kadar büyük bir hareket kapasitesine sahibiz. Yapımları için onlarca mühendisin yıllarca çalıştığı, uğruna yüz milyonlarca

Omuzlar çok fazla yük taşır. Bu nedenle her iki omuzdaki kemik bir kırkarak örtüsü ile kaplıdır. Ancak kemikle kırkarak arasında eklem sıvısı vardır. Eklem her iki tarafında kemikler, kaslara kiriş adı verilen güçlü liflerle bağlıdır. (sol aşağıda) Sol üstte ise aynı şekilde çok yük binen dizlerin çok güçlü olmasını sağlayan bağlar ve tendonların genel yapısı görülmüyor.

Gün içinde bacaklarımızı sürekli hareket ettiririz. Üstelik hiç bakım uygulamayız. Makinelerde olsa önemli arızalara yol açacak bu durum insan vücudundaki tasarımın benzersizliğini gösterir.

dolar harcanarak yapılan bu robotlar düştükleri yerden kalkamıyorlar. Oysa 2 yaşındaki bir bebek bile kendisinde var olan mükemmel koordinasyon ve denge sistemi sayesinde kendisini toparlayıp ayağa kalkabilir. Çünkü insan bu robotlardan farklı olarak mükemmel bir denge ve koordinasyon sistemine sahip olarak yaratılmıştır.

Hareket için gerekli olan kemiklerin kasların birbirleriyle ve vücuttaki diğer yapılarla uyumlu çalışması koordinasyon olarak adlandırılır. Vücudumuzda gözlerden, iç kulaktaki denge mekanizmasından, kaslardan, eklemlerden ve deriden gelen bilgileri değerlendirerek düzenleyen mükemmel bir sistem vardır. Bu sistem her saniye milyarlarca bilgiyi işler, değerlendirir ve bunlara göre yeni kararlar verilir.

Tüm bunlar tek bir gerçeği ortaya çıkarmaktadır: Yürümek için gerekli sistem tesadüfen oluşamaz. İnsan mükemmel bir kemik yapısına ve kusursuz bir iskelete sahiptir. Daha önce de belirttiğimiz gibi bu yapı sayesinde rahatlıkla yürüyebilir, hareket edebilir, koşabilir, istediği hareketi yapabilir. Şüphesiz bilim adamları ve mühendisler, tüm bunları bilim için uzun deneyimler ve uzun zamanlar sonunda tasarlayabilmişlerdir. Peki öyleyse bundan milyonlarca yıl önce hiçbir bilim adamı ya da mühendis yokken böyle mükemmel bir sistem nasıl ortaya çıkmıştır?

Şöyle bir düşünelim:

Hareket sistemimizin tamamı var olsa; ancak taşıyıcı sistemimizdeki ke-

miklerin boyları, ağırlıkları, esneklikleri ya da sağlamlıklarında en ufak bir farklılık olsaydı yürüyemez dahası hareket bile edemezdik.

Hareket sistemimizin tamamı var olsa; omurgamızın darbeleri emme özelliği olmasaydı yürüyemez dahası hareket bile hareket edemezdik.

Hareket sistemimizin tamamı var olsa; ama omurgamız S şeklindeki özel kıvrıma sahip olmasaydı yürüyemez ve bugünkü gibi hareket edemezdik.

Hareket sistemimizin tamamı var olsa; ama eklemlerimizdeki yağlayıcı sistem olmasaydı yürüyemez ve kolumuzu hareket ettiremezdik.

Ayak tabanlarımızdaki özel kıvrımlar olmasaydı, ayaklarımız vücudumuzu taşıyamaz, dik olarak ayakta kalamazdık.

Kasların kemiklere olan bağlantısı daha sıkı veya daha zayıf olsaydı tek adım bile atamazdık.

Diz kapağımız diz eklemine daha yakın olsaydı aşınır giderdi.

Uyluk kemiği leğen kemiğine farklı bir açı ile bağlansaydı asla dik olarak yürüyemezdik...

Tüm bunlar insanın aklına şöyle bir soru getiriyor: Mükemmel bir mekanizma gibi işleyen bedenimiz nasıl var olmuştur? Akıl ve vicdan sahibi bir insan için, bu vücudun "yaratılmış" olduğunu anlayıp hissetmek zor değildir kuşkusuz. Bu vücudun tesadüfler sonucu var olduğunu öne süren evrimcilerin iddiası son derece gülünçtür. Çünkü, evrimciler, tesadüflerin birbiri üzerine eklenerek bir organizma var

ettiğini öne sürerler. Oysa insan vücudu, ancak tüm organları birden var olduğunda çalışabilir. Böbreksiz, kalpsiz, bağırsaksız bir insan yaşayamaz. Bu organlar var olsa bile eğer görevlerini tam yerine getirmiyorlarsa yine insanın yaşamını sürdürmesi mümkün olmaz. Dolayısıyla, insan vücudu, yaşayabilmek ve neslini sürdürebilmek için, bir bütün olarak eksiksiz bir biçimde var olmuş olmalıdır. İnsan vücudunun, "bir anda, tümüyle eksiksiz bir biçimde var olması"nın diğer bir söyleniş tarzı da "yaratılmış olması"dır. Yüce Allah Kuran'da insanı yaratışını şöyle açıklamaktadır:

"Sizleri Biz yarattık, yine de tasdik etmeyecek misiniz?

Şimdi dökmekte

olduğunuz meniye

gördünüz mü? Onu sizler

mi yaratıyorsunuz, yoksa

yaratıcı Biz miyiz? Sizin

aranızda ölümü takdir

eden Biziz ve Bizim

önümüze geçilmiş değildir;

benzerlerinizi getirip-

değiştirme ve sizi şimdi

bilemeyeceğiniz bir şekilde

inşa etme konusunda."

(Vakıa Suresi, 57-61)

Hiroşima ve Nagasaki'de, II. Dünya Savaşı'nda atılan atom bombaları, atomun içinde ne kadar büyük bir güç saklı olduğunu tüm dünyanın gözleri önüne sermiştir. Atılan her iki bomba da, yüzbinlerce insanın hayatlarını kaybetmesine, kalanların birçoğunda da hayatları boyunca düzelmeyecek fiziksel zararlara yol açmıştır.

Birkaç saniye içerisinde yüzbinlerce insanın ölmesine yol açan atomun içindeki bu muazzam gücün, saniyesi saniyesine nasıl ortaya çıktığını ele alıp inceleyelim:

Patlama anı...

Bir atom bombasının tıpkı Hiroşima ve Nagasaki'de olduğu gibi 2.000 m. yükseklikte patladığını varsayalım. Patlayıcı kütleye fırlatılan ve ilk çekirdeği parçalayan nötron, kütle içerisinde zincirleme tepkimeler oluşturur. Yani ilk parçalanan çekirdekten dışarı fırlayan nötronlar, başka çekirdeklere çarpar ve bu yeni çekirdekleri de parçalar. Böylece hızla bütün çekirdekler zincirleme olarak parçalanır ve çok kısa bir zaman aralığında büyük patlama gerçekleşir. Nötronlar öyle hızlı hareket etmektedirler ki, saniyenin milyonda biri kadar bir zamanda bomba yaklaşık 1.000 milyar kilokalorilik bir enerji açığa çıkarır.

Bombanın çevrildiği gaz kütlelerinin sıcaklığı, bir anda birkaç milyon dereceye ve gaz basıncı da bir milyon atmosfere çıkar.

Patlamadan saniyenin binde biri kadar sonra...

Patlamış olan gaz kütlelerinin çapı büyür ve etrafa çeşitli ışınlar yayılır. Bu ışınlar patlamanın "başlangıç parlaması"nı oluşturur. Bu parlama onlarca kilometre çapında bir alanda bulunabilecek herhangi bir kişide tam körlüğe neden olabilir. Öyle ki bu parlak ışık (yüzey birimi başına), Güneş yüzeyinden yayılandan yüzlerce kat daha büyüktür. Patlama anından başlayarak geçen zaman öylesine kısadır ki, patlamanın yakınında bulunan bir kişi gözlerini kapayabilecek zaman bile bulamamıştır. (Harun Yahya, Atom Mucizesi)

Şokun basınç cephesi kapalı kapılarda ağır hasarlara yol açar. Buna karşılık elektrik taşıma kuleleri, iki parçadan oluşan köprüler ve cam-çelik yapıları gökdelenler de hasar görürler. Patlamanın yakınlarında da büyük oranda, pudraya benzer ince toz kalkar.

Patlamadan 2 saniye sonra...

Parlayan kütle ve onu çevreleyen hava, bir ateş topu oluşturur. Yüzeyi henüz son derece sıcak ve Güneş'ininki kadar, hatta daha parlak olan bu ateş topundan yayılan ısı, 4-5 km çapındaki bir alandaki tüm yanabilir maddeleri tutuşturmaya yeterlidir. Ateş topunun parlaklığı da, görme duyusuna, düzelmeyecek derecede zarar verebilir. Burada ateş topunun çevresinde, çok büyük bir hızla yer değiştiren şok dalgası gelişmiştir.

Atom Yıkıcı

Radyasyon, uzayda saniyede 200.000 km. gibi çok yüksek bir hızda hareket eden, gama ışınları, nötronlar, elektronlar ve benzeri birkaç tip atom-altı parçacıktan oluşur. Bu parçacıklar, insan vücuduna kolaylıkla nüfuz edebilir ve vücudu oluşturan hücrelere hasar verebilirler. Bu hasar da ölümcül bir kanserin ortaya çıkmasına neden olabilir ya da üreme hücreleri içinde yer alırsa, gelecek kuşakları etkileyecek genetik bozukluklara yol açabilir.

Patlamadan 6 saniye sonra...

Bu anda şok dalgası yeryüzüne çarpar ve ilk mekanik zararlara neden olur. Dalga, şiddetli bir hava basıncı yaratır ve bu basıncın şiddeti patlama merkezinden uzaklaştıkça azalır. Bu noktadan yaklaşık 1.5 km. uzakta bile, ek basınç, normal atmosfer basıncının yaklaşık iki katı olur. Bu basınçta insanların sağ kalabilme ihtimali %1'dir.

Bombalarının Etkileri

doğru yönelen bu hareket, yeryüzünde rüzgarın yönünün tersine dönmesine yol açar ve şiddetli bir rüzgar, başlangıçta patlama merkezinden dışarı doğru eserken, şimdi merkeze doğru esmeye koyulur.

Patlamadan 30 saniye sonra...

Ateş topu yükseldikçe, küre biçimindeki şekli bozulur ve tipik bir mantar görünümünü alır.

Patlamadan 2 dakika sonra...

Mantar biçimli bulut şimdi 12.000 metrelik bir yüksekliğe, yani atmosferin stratosfer tabakasının alt sınırına ulaşmıştır. Bu kadar yüksek düzeyde esen rüzgarlar, mantar biçimindeki bulutu azar azar dağıtır ve bulutu oluşturan maddeleri (genel olarak radyoaktif döküntüleri) atmosfere saçar. Söz konusu bu radyoaktif döküntüler, çok küçük tanecikler olduklarından atmosferde daha yüksek katmanlara da çıkabilirler. Bu döküntüler yeryüzüne düşmeden evvel, atmosferin üst tabakalarında esen rüzgarlar tarafından dünyanın çevresinde birkaç kez döndürülebilir. Böylece radyasyon döküntüleri dünyanın dört bir yanına dağılır.

Atom patlamalarında ortaya çıkan ışınlar canlılar üzerinde ya doğrudan doğruya ya da patlama sırasında ortaya çıkan parçalanma ürünleri yoluyla etki yapar.

Bu parçacık ya da ışınlardan biri madde içinde hızla yol alırken, karşısına çıkan atom ya da moleküllerle çok şiddetli bir şekilde çarpışır. Bu çarpışma, hücrenin hassas yapısı için felaket olabilir. Hücre ölebilir ya da iyileşse bile, içinde belki haftalar, aylar, yıllar sonra kanser dediğimiz kontrol edilemeyen bir büyüme başlar.

Tüm bu sayılanlara, gözümüzle bile göremediğimiz atomlar sebep olmaktadır. Atomlar gerektiğinde hayatı oluşturlarken, gerektiğinde de hayatı yok ederler. Atomun bu özelliği bizlere ne kadar aciz olduğumuzu ve Allah'ın kudretinin ne kadar üstün olduğunu çok açık bir şekilde göstermektedir. Allah Kendi üstün kudretini bize Kuran da şöyle tanıtmıştır:

"Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kaimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun katında şefaatte bulunacak kimdir? Ö, önlerindeki ve arkalarındaki bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiçbir şeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek yücedir, pek büyüktür." (Bakara Suresi, 255)

Patlamadan 13 saniye sonra...

Şok dalgası yerin yüzeyinde yayılır ve bunu, ateş topunun kovduğu havanın yer değiştirmesi nedeniyle oluşan patlama izler. Bu patlama yer boyunca 300-400 km/saatlik bir hızla yayılır.

Bu arada ateş topu soğumuş ve hacmi küçülmüştür. Havadan hafif olduğu için yükselmeye başlar. Yukarıya

Bilim ve

Günümüz bilimi ışığında elde ettiğimiz bilgiler, bizlere evrim teorisinin hiçbir bilimsel dayanağı olmadığını, aksine evrimin iddialarının bilimsel bulgularla açıkça çatıştığını göstermektedir. Yani evrimi ayakta tutan güç, bilim değildir. Evrim bazı "bilim adamları" tarafından savunuluyor olabilir, ama temelinde "başka bir amaç" vardır.

Evrim teorisini ayakta tutan gerçek etken materyalist felsefedir. Evrim teorisi, materyalist felsefenin doğaya uyarlanmış halidir ve bilimle çelişmesine rağmen savunulmaktadır.

Evrim teorisi ile materyalizm arasındaki bu ilişki, bu kavramların "otorite"leri tarafından da kabul edilir. Leon Trotsky, "Darwin'in buluşu, tüm organik madde alanında diyalektiğin (diyalektik materyalizmin) en büyük zaferi oldu" yorumunu yapmıştır. (Alan Woods, Ted Grant. "Marxism and Darwinism", Reason in Revolt: Marxism and Modern Science, London: 1993) Evrimci biyolog Douglas Futuyma, "Marx'ın insanlık tarihini açıklayan materyalist te-

orisi ile birlikte, Darwin'in evrim teorisi materyalizm zemininde büyük bir aşamaydı" diye yazar. (Douglas Futuyma, Evolutionary Biology, 2.b., Sunderland, MA: Sinauer, s. 3) Evrimci paleontolog Stephen J. Gould ise, "Darwin doğayı yorumlarken çok tutarlı bir materyalist felsefeyi uyguladı" demektedir. (Alan Woods, Ted Grant, "Marxism and Darwinism", Reason in Revolt: Marxism and Modern Science)

Bilimsel yöntemle araştırmak

Peki ama materyalizmin bu yaklaşımı doğru mudur? Bir felsefenin doğruluğunu ya da yanlışlığını test etmenin bir yöntemi, o felsefenin bilimi ilgilendiren iddialarını "bilimsel yöntemle araştırmak"tır. Örneğin 10. yüzyılda bir felsefeci ortaya çıkıp, Ay'ın yüzeyinde büyülmüş bir ağaç olduğunu, tüm canlıların aslında o dev ağacın dallarında meyve gibi yetiştiklerini ve

Materyalizmi Birbirinden Ayırmak

www.fikiryazilari.net

oradan dünyaya düştüklerini öne sürerdi. Bazı insanlar da bu felsefeyi cazip bulabilir ve bunu benimseyebilirlerdi. 20. yüzyılda Ay'a gidildikten sonra bu tür bir felsefe öne sürmenin imkanı kalmamış oldu, çünkü orada öyle bir ağaç olup olmadığı bilimsel yöntemle, yani gözlem ve deneyle anlaşılabilir hale geldi. (Harun Yahya, *Evrin Aldatmacası*)

Materyalizmin iddiasını da aynı bilimsel yöntemle sorgulayabiliriz. Maddenin sonsuzdan beri var olup olmadığını, maddenin madde-üstü bir Yaratıcı olmadan kendisini düzenleyip düzenleyemeyeceğini ve canlılığı ortaya çıkarıp çıkaramayacağını araştırabiliriz. Bunu yaptığımızda ise materyalizmin aslında çökmüş olduğunu görürüz. Çünkü maddenin sonsuzdan beri var olduğu düşüncesi, evrenin yoktan var edildiğini ispatlayan Big Bang teorisi ile yıkılmıştır. Maddenin kendisini düzenlediği ve canlılığı ortaya çıkardığı iddiası ise "evrim teorisi" denilen iddiadır ve 20. yüzyıl biliminin ortaya koyduğu deliller vasıtasıyla o da çökmüştür.

Önce materyalist sonra bilim adamı

Eğer insan materyalizme inanmakta kararlıysa, materyalist felsefeye olan bağlılığını herşeyin önünde tutuyorsa, o zaman deneylerin ve gözlemlerin verdiği sonucu kabul etmez. Eğer "önce materyalist, sonra bilim adamı" ise, evrimin bilim tarafından yalanlandığını gördüğünde materyalizmi terk etmez. Aksine, evrimi ne olursa olsun bir şekilde desteklemeye çalışarak materyalizmi kurtarmaya, ayakta tutmaya çalışır. Bugün evrim teorisini savunan bilim adamlarının durumu tam olarak budur.

İlginçtir, bunu bazen kendileri de itiraf etmektedirler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve evrimci

olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir: "Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan a priori bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, ilahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz." (Richard Lewontin, "The Demon-Haunted Word", The New York Review Books, 9 Ocak 1997, s.28)

Lewontin'in kullandığı "a priori" terimi oldukça önemlidir. Bu felsefi terim, hiçbir deneysel bilgiye dayanmayan bir ön varsayımı ifade eder. Bir düşüncenin doğruluğuna dair bir bilgi yok iken, onu doğru varsayar ve öyle kabul ederseniz, bu "a priori" bir düşüncedir. Evrimci Lewontin'in açık sözle ifade ettiği gibi, materyalizm de evrimciler için "a priori" bir kabuldür ve bilimi bu kabule uydurmaya çalışmaktadırlar. Materyalizm bir Yaratıcı'nın varlığını kesin olarak reddetmeyi zorunlu kıldığı için de, ellerindeki tek alternatif olan evrim teorisine sarılmaktadırlar. Evrim bilimsel veriler tarafından ne kadar yalanlanırsa yalanlansın fark etmez; söz konusu bilim adamları onu bir kere "a priori doğru" olarak kabul etmişlerdir.

Ön yargılı bağlılık

Bu önyargılı tutum, evrimcileri "bilinçsiz maddenin kendi kendini düzenlediğine inanmak" gibi bilime ve akla aykırı bir inanışa götürür. Materyalistlerin ve evrimcilerin bağlılıkla savunduğu "maddenin öz-örgütlemesi" kavramı da, bunun açık bir ifadesidir. Robert Shapi-

ro'nun kabul ettiği gibi, "maddenin kendini örgütlemesi... hiçbir zaman detaylı bir biçimde tarif edilmemiş ya da varlığı gösterilememiştir. Böyle bir prensibin varlığına, diyalektik materyalizme bağlılık uğruna inanılır." (R.S. *Origins: Asceptics Guide to the Creation of life on Earth*, New York 1986, s.175)

İşte dünya çapındaki evrimci propagandanın temelinde bu materyalist dogma yatar. Batı'nın önde gelen medya organlarında, ünlü ve "saygın" bilim dergilerinde sürekli karşılaştığınız evrim propagandası, bu tür ideolojik ve felsefi zorunlulukların bir sonucudur. Evrim, ideolojik açıdan vazgeçilemez bulunduğu için, bilimin standartlarını belirleyen materyalist çevreler tarafından tartışılmaz bir tabu haline getirilmiştir. Diğer bilim adamları ise, kendi kariyerlerinin devamı için, bu zoraki teoriyi savunmak, ya da en azından aykırı bir ses çıkarmamak durumundadırlar. Batılı ülkelerdeki akademisyenler, "doçent", "profesör" gibi ünvanlara ulaşmak ve bunları korumak için her yıl belirli bilim dergilerinde makale yayınlamak zorundadırlar. Biyoloji ile ilgilenen söz konusu dergilerin tümü de materyalist evrimcilerin kontrolündedir. Dolayısıyla her biyolog, bu egemen inanca bağlı olarak çalışma yapmak zorundadır. Ancak materyalistler evrimi ne kadar kabul ettirmeye çalışsalar da başarısız olacaklardır. Çünkü üstün güç sahibi Yaratıcıımız olan Allah'ın varlığının apaçık delilleri tüm evreni sarıp kuşatmıştır.

Allah bir Kuran ayetinde şöyle vadetmiştir: "Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregelliklerinizden dolayı eyvahlar size." (Enbiya Suresi, 18)

Bilim adamları Şaşkınlık İçinde:

Bir Karga Ken

Canlıların davranışlarını gözlemleyen bilim adamları her seferinde mucizelerle karşılaştıklarını itiraf ediyorlar. Kendilerinden beklenmeyen davranışları büyük bir plan ve başarıyla gerçekleştiren hayvanlar da yaratılış delillerini gözler önüne seriyor. Bilim adamlarını bu kez hayrete düşüren canlı ise; Betty adında bir karga.

Bir karga, ancak insanlarda görülebilecek kadar karmaşık bir davranış göstererek bilim adamlarını hayrete düşürdü. Oxford Üniversitesi'ndeki laboratuvarlarda davranışları incelenen ve Betty adı verilen karga, insandan sonra en zeki canlı olarak gösterilen şempanzelerin bile yapamadığını yaptı. Ekolojik Davranışlar Araştırma Grubu'ndan bilim adamlarının yürüttüğü çalışmada, karganın derince bir kaptaki yemeğe ulaşmak için hangi yolları deneyeceği gözlemlendi. Betty, laboratuvarında edindiği ince bir metal çubuğu bükerek kanca haline getirdi. Daha sonra da derin kaptaki yemeği kanca uca

takarak dışarı çıkarmayı başardı. Bunun tesadüf olup olmadığını anlamak isteyen bir grup uzman, Betty'ye aynı koşulları 10 kez tekrarladılar. Amerika Birleşik Devletleri'nin ünlü bilim dergisi *Science*'ın 9 Ağustos 2002 sayısında yayımlanan araştırmanın lideri olan Profesör Alex Kacelnik sonucu heyecanla aktarıyor: *"Bunun bir tesadüf olmadığına kendimizi ikna etmek istiyorduk, bu yüzden testi 10 kez tekrarladık. Hayvan 10 denemeden 9'unda aynısını başardı."* (<http://news.bbc.co.uk/1/hi/sci/tech/218920.stm>)

Betty, metali büküttüğü 9 denemede, doğrudan metali büküp enerji harcamak yerine önce düz

Betty, Zekanın Kökenine Dair Evrimci

Bir karganın böylesine karmaşık bir davranış gösterebilmesi evrimci bilim adamlarında derin bir şaşkınlık uyandırdı. Evrim teorisine göre insanlardan sonra en zeki canlılar primatlar ve primatların arasından da insana en yakın canlı olan şempanzeler. Şempanzelerin basit aletler kullanabildiklerini hepimiz görmüştüzdür. Bugüne kadar yaygın görüş, karşılaşılan durumları çözmede insanlardan sonra en yetenekli canlının şempanzeler olduğu yönündeydi. Bu yüzden Betty için evrimci kaynaklarda şu yorum yapıldı: "Bu karga en yakın akrabalarımızı bile mahcup etti." (<http://news.bbc.co.uk/1/hi/sci/tech/2178920.stm>)

Bu karganın evrim teorisinin temel kabullerinden birini çürüttüğü açıkça anlaşıyor. Kacelnik bu gerçeği şöyle açıklıyor:

"Hayvanlar arasında en zeki olanların primatlar olduklarını düşünüyoruz, çünkü bize en yakın türü onlar oluşturuyor. Ancak bu hayvan (Betty) görmüş olduğumuz herhangi bir primattan daha zeki. Bugüne kadar insanlara kuşlardan daha yakın olan primatlar üzerinde yapılan deneylerde,

Varsayımları Altüst Etti

bilinçli alet yapımı veya insanlarda olduğu gibi bir fizik kanunlarını muhakeme kabiliyeti görülmüş değildir. Alet yapımı ve kullanım daima üstün bir zekanın tipik belirtileri olarak alınmıştır. Şimdi ise bir kuş bu konuda biz insanların en yakın akrabalarından daha ileri olduğunu göstermiş oldu".

Corvus moneduloides türüne ait bu kargalar Pasifik Okyanusu'ndaki New Caledonia adasında yaşamaktalar. Bu canlıların çalı çırpı kullandıkları, bu sayede ulaşamayacakları kovuklarda ki besinleri elde ettikleri bilinmektey-

di. Ancak Betty'nin laboratuvarında büküldüğü metal çubuk, doğada bulunmayan bir malzeme. Ayrıca doğadaki çalı çırpıların metal gibi bir esneme özelliği bulunmuyor. Dolayısıyla bu çok şaşırtıcı bir sonuç. Çünkü bir hayvan, bir metal çubuğu etraftaki diğer nesnelerin arasından seçiyor ve bunu belli bir işi halletmede araç olarak benimsiyor. Betty'nin davranışındaki aklın temelleri bilim adamları için tam bir bilmece. Araştırmayı gerçekleştiren bilimadamları şu yorumu yapıyor:

"Ortada taklit edebileceği bir model yoktu... Hayvanların, geçmişten gelen yüklü miktarda deneyim olmaksızın, nesneleri araç olacak şekilde bilinçli olarak değiştirebilmeleri hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyoruz"

Bilim adamlarının da belirttiği gibi Betty'nin bu davranışının görünürde hiçbir temeli yok. Tamamen spontane olarak ortaya çıkıyor. Ama aklımız bize bu davranışın meydana gelmesi için bir düşünme sürecinin yaşanmış olması gerektiğini söyler. Ancak söz konusu canlı bir fındık kadar bile beyne sahip değildir ve düşünme yeteneğinden kesinlikle yoksundur.

ndine Alet Yaptı

haldeki çubuğu kullandı. Ancak sonuç alamayacağı belli olduktan sonra metali bükmeye başladı. Yapılan tüm denemelerde kuşun yiyeceği dışarı çıkarması 2 dakikayı aşmadı.

Profesör Kacelnik ekliyor: "Dahası, her denemede aynı yöntemi kullanmadı. Bazen bir ayağıyla çubuğun üzerine basıyorken gagasıyla diğer ucu büküyordu, veya çubuğu kabın içindeki bir çatlağın içine sokarak farklı açılardan bastırarak büküyordu. Eğer ilk başta işe yaramaz ve yemeği çıkaramazsa çubuğu kaptan dışarı çıkarıp onu tam da uygun şekilde bükte."

Bilincin Görünmeyen Kaynağı

Peki bir bilinci olmayan bu kar-

ga nasıl olup da böyle bir muhakeme yapmış olabilir? Bu soruya cevap vermeye çalışan bir bilim adamı, eğer herşeyi maddeyle açıklamaya çabasındaki materyalist felsefeyi savunuyorsa, bir cevap bulamayacaktır. Materyalistlere göre bilinç beyindeki elektrokimyasal reaksiyonların bir sonucudur. Yani beyin dokusunu oluşturan hücrelerin birbirleriyle yaptıkları kimyasal ve elektron alış-verişleri bilinci ortaya çıkarmıştır. Oysa bu iddianın hiçbir bilimsel dayanağı yoktur. Bilincin beyinin neresinde oluştuğu ya da hangi zincirsel beyin aktivitelerinin sonucu olduğu, son derece gelişmiş MR tarama cihazlarına karşın bulunamamıştır. 20. yüzyıl boyunca

bilinci açıklamak için yürütülen tüm bilimsel araştırmalar, bilince maddi bir temel bulunamadığını göstermektedir.

Böyle olması da kaçınılmazdır. Çünkü maddenin içinde bilinç oluşturabilecek bir yetenek, bir öz yoktur. Bilincin kaynağı sanılan beyinin hücreleri de nihayet şuursuz atomlardan oluşur. Bu atomlar metalin esnekliği, kabın dibindeki yemeğin gerekliliği ya da onu oradan çıkaracak taktikler hakkında birşey 'bilmezler'. Üstelik o yemeği yemeyi 'istememezler'. Dahası bizi biz yapan kişiliğimiz de bu atomlardan ortaya çıkar. Gri ve ıslak bir et parçası milyarlarca farklı insanda olduğu gibi çok farklı kişilikler nasıl

oluşturabilir? Karbon, oksijen veya hidrojen atomları bedenimizi ve duygularımızı nasıl yönlendireceklerini nereden bilmektedirler?

Gerçekten de bilinç müthiş bir özelliktir ve maddeyle açıklanması imkansızdır. Bilinç, tek kelimeyle bir mucizedir.

Bilince dair materyalist bir temel ortaya koyma çabasını yıllarca sürdürmüş bir evrimci olan Julian Huxley, bu konudaki çaresizliğini şöyle ifade etmiştir:

“Bilinçli hal kadar olağanüstü bir şeyin nasıl olup da bir sinir hücresinin başlatıcı hareketi sonucu ortaya çıktığı, aynı Aleaddin’in lambası hikayesinde lambanın ovuşturulmasıyla cinin görünmesi kadar anlaşılma-
dır...” (The Problem of Consciousness, Colin McGinn, Athenaum Press Ltd, Gatteshead, Tyne & Wear, 1991, sf. 1)

İnsan Bilincinin Kaynağı: Ruh

Peki nedir bilincin kaynağı? Bu kaynak madde olmadığına göre? Bu sorunun cevabı, maddesel dünyanın alanından çıktığına göre, bilimin de dışına çıkar, "manevi" dünyaya girer. Bu konuda bize yol gösterebilecek yegane kaynak Kuran'ı Kerim'dir. Allah insanı yaratmış ve ona Kendi ruhundan üflemiştir:

“O, yarattığı her şeyi en güzel yapan ve insanı yaratmaya bir çamurdan başlayandır. Sonra onun soyunu bir özden (sülale'den), basbayağı bir sudan yapmıştır. Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona Ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz?” (Secde Suresi, 7-9)

İnsanlardaki bilincin kaynağı ruhtur: Düşünen, hisseden, acı çeken, üzülen, seven, hatıraları olan varlık, bilinçsiz atomların toplamı olan beyin değil, insanın ruhudur. İnsan bilincini maddeye indirgemeye çalışan materyalizm, işte bu nedenle

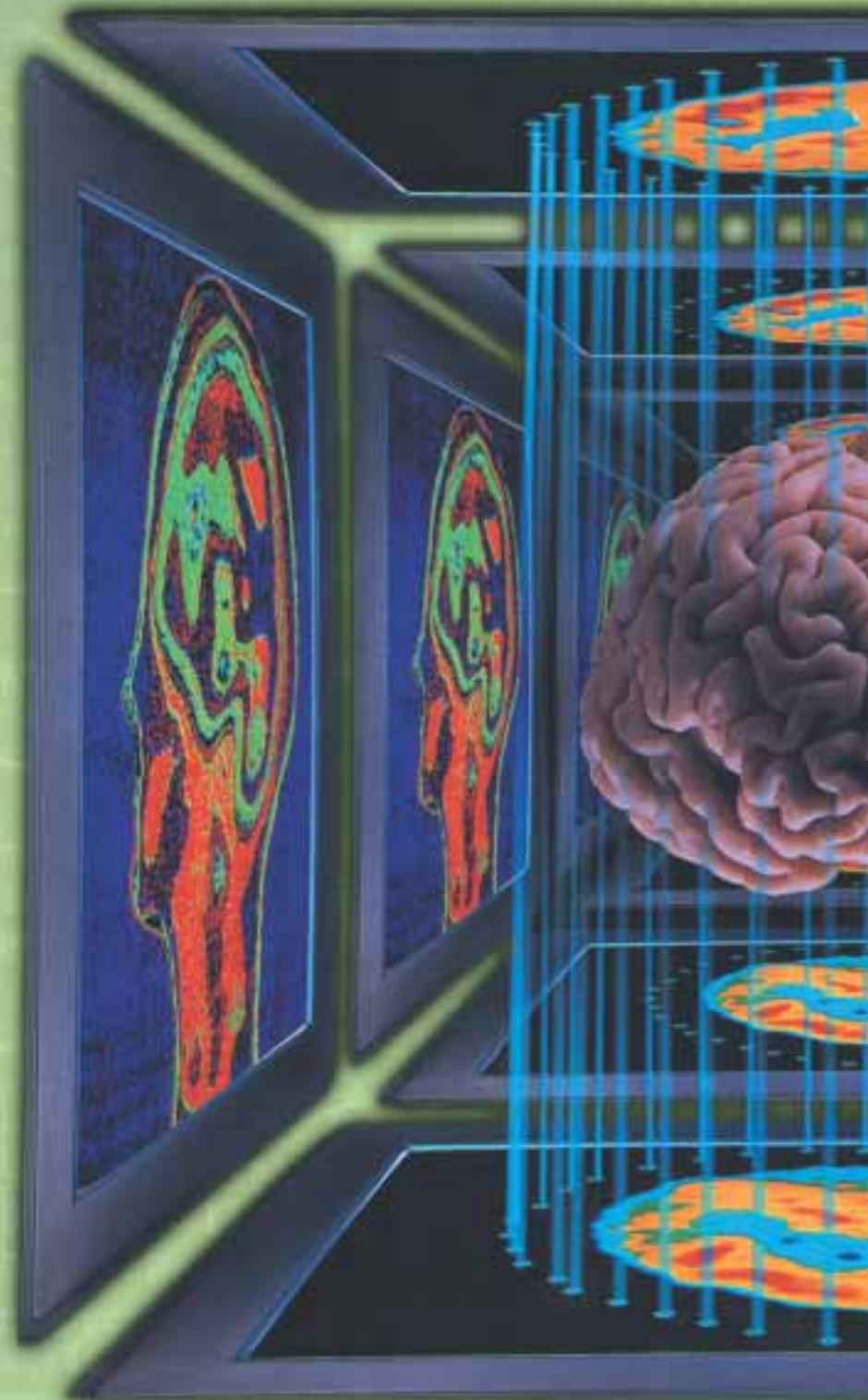
çıkamaz içindedir.

Hayvanlardaki Bilincin Kaynağı: İlham

İnsanlardaki bilincin kaynağı ruhtur, ancak hayvanların ruhu yoktur. Peki bu durumda, hayvanlarda da zaman zaman rastlanan ve açıklaması son derece güç olan bilinçli hareketleri nasıl açıklayabiliriz? Bu konuda yine Kuran'ı Kerim bize yol göster-

mektedir. Allah Kuran'da bal arısının hareketlerinin özel bir ilham sonucu gerçekleştiğini şöyle örnek verir:

“Rabbin bal arısına vahyetti: Dağlarda, ağaçlarda ve onların kurdukları çardaklarda kendine evler edin. Sonra meyvelerin tümünden ye, böylece Rabbinin sana kolaylaştırdığı yollarda yürü-uçuver. Onların karınlarından türlü renklerde şerbetler çıkar, onda insanlar için

www.evrinbelgeseli.com

bir şifa vardır. Şüphesiz düşünen bir topluluk için gerçekten bunda bir ayet vardır.” (Nahl Suresi, 68-69)

Ayetlerde haber verilen sır, arılar hakkında yapılan bilimsel araştırmaların sonuçlarıyla da uyum içindedir. Araştırmalar, arıların yaptıkları peteklerin ve bal yapımı için yürüttükleri çalışmanın, çok yüksek derecede hassas matematik hesaplarına dayandığını göstermiştir. Matematik ve geomet-

ri konusunda uzman olanlar hariç, insanların bile başaramayacağı bu hassas ayarların sırrı, Allah'ın bu canlıya verdiği özel ilhamdır.

İşte bilim adamlarını şaşkınlığa düşüren Betty adlı karganın bilinç gösterisini de, bu sır ışığında incelemek gerekir: Kargaya bu davranışını Allah ilham etmiştir. Kargayı yaratan, ona kanatlarını gözlerini ve diğer tüm sahip olduklarını veren Allah, kargaya

bu beceriyi bağışlamıştır. Kainattaki kusursuz tasarım ile sonsuz uyum ve denge de Yüce Allah'ın eseridir.

Konunun bir diğer dikkat çekici yönü, Allah'ın bir kargaya ilhamda bulunduğu dair bir bilginin Kuran'da geçmesidir. Bu gerçek Hz. Adem'in oğullarının kıssasında aktarılmaktadır. Oğullardan birisi kendi nefsinde büyüken ve kıskanç birisidir. Hatta kardeşini bu yüzden öldürmüştür. Allah ise bir kargaya ilhamda bulunarak ona bir ders verir. Bunu haber veren ayetlerde şöyle buyrulmaktadır: **“Sonunda nefsi ona kardeşini öldürmeyi (tahrik edip zevkli göstererek) kolaylaştırdı; böylece onu öldürdü, bu yüzden hüsrana uğrayanlardan oldu. Derken, Allah, ona, yeri eşiyerek kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini gösteren bir karga gönderdi. “Bana yazıklar olsun” dedi. “Şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini gömmekten aciz miyim?” Artık o, pişman olmuştu.”** (Maide Suresi, 31-32)

Canlılar dünyasında gördüğümüz bu gibi son derece şaşırtıcı davranışların sırrı buradadır. Bilim bu davranışlara kimi zaman “içgüdü” adını verir, ama bir açıklama gibi gözüken bu kavram aslında bir açıklama değil, sadece bir isimlendirmedir. İçgünün kaynağı nedir sorusu hep cevapsızdır. Bazı örneklerde ise (Karga Betty örneğinde olduğu gibi) canlıların gösterdiği bilinçli davranışı “içgüdü” olarak bile tanımlamak mümkün değildir. Gerçekte tüm bunlar, bizlere Allah'ın canlılar üzerindeki hakimiyetini gösteren delillerdendir.

“Allah, yedi göğü ve yerden de onların benzerini yarattı. Emir, bunların arasından durmadan iner; sizin gerçekten Allah'ın herşeye güç yetirdiğini ve gerçekten Allah'ın ilmiyle herşeyi kuşattığını bilmeniz, öğrenmeniz için.” (Talak Suresi, 12)

Tıp teknolojisinin gelişmesine paralel olarak insan gözünün ne kadar büyük bir mucize olduğu daha iyi anlaşılmaktadır. Göz hakkında elde edilen bilgilerin teknolojiye uyarlanmasıyla da her geçen gün eskisinden çok daha gelişmiş kameralar, fotoğraf makineleri ve sayısız optik sistemler üretilmektedir. Ancak, teknoloji ne kadar ilerlese de yapılan elektronik aletler gözün ilkel birer taklidi olmaktan öteye gidememiştir.

www.belgeseller.net

İlgi ayırt edebilirken, koniler renkleri seçebilir. Bu hücreler, üzerlerine düşen ışığın etkisiyle oluşan imajı, elektrik sinyallerine çevirip optik sinir ağı aracılığıyla beyne yollarlar. Gözler ışık yoğunluğunu, göz bebeğini çevreleyen iris aracılığıyla ayarlarlar. İris minik kaslar sayesinde büyüyüp küçülebilir. Bu, fotoğraf makinelerindekine benzer bir mekanizmadır. Makineye giren ışık miktarı, diafram adı verilen mekanik bir iris aracılığıyla ayarlanmaktadır. Phil

Dijital Makinelerin İlkel Kaldığı An

Omurgalı hayvanların gözleri, gözbebeği adı verilen bir delikten ışığın içeri girmesine izin verilen yuvarlak toplara benzer. Göz bebeğinin arkasında mercekler yer alır. Işık önce bu merceğin daha

sonra da göz yuvalarını dolduran sıvının içinden geçer ve retinanın üzerine düşer. Retinanın üzerinde, "koni hücreler" ve "çubuk hücreler" olarak adlandırılan yaklaşık yüz milyon hücre vardır. Çubuklar aydınlık ve karan-

Gates *Wild Technology* adlı kitabında, kameraların gözü taklit eden basit bir model olduğunu şöyle açıklar:

“Kameralar, omurgalı gözlerinin ilkel ve mekanik bir versiyonudur. Kameralar aslında aynen göz gibi, önlerindeki açıklık dışında içine ışık geçirilmeyen kutulardır. Görüntüyü retina yerine bir film üzerine yansıtırlar. Gözlerde görüntüye odaklanma merceğin şekli değiştirilerek olur. Fotoğraf makinelerinde ise bu işlem merceğin filme olan mesafesi değiştirilerek gerçekleştirilir.” (*Wild Technology, Phil Gates, s. 54*)

Tıp teknolojisinin gelişmesine paralel olarak, insan gözünün ne kadar büyük bir mucize olduğu daha iyi anlaşılmaktadır. Göz hakkında elde edilen bilgilerin teknolojiye uyarlanmasıyla da her geçen gün eskisinden çok daha gelişmiş kameralar, fotoğraf makineleri ve sayısız optik sistemler üretilmektedir. Ancak, teknoloji ne kadar ilerlese de yapılan elektronik aletler gözün ilkel birer taklidi olmaktan öteye gidememiştir. Bilgisayar destekli kameralar dahil olmak üzere, hiçbir insan buluşu alet, göze rakip olamaz. (*David H. Hubel, Eye Brain and Vision, Scientific American Library, 1988, s.34.)*

Netlik Ayarı

Fotoğraf çekilirken yapılacak ilk işlem netlik ayarıdır. Görme işleminde de, etrafımızdaki görüntülerin duyarlı tabaka üzerine net olarak düşmesi için aynı işlemin yapılması gerekir. Fotoğraf makinelerinde bu işlem elle, gelişmiş kameralarda ise otomatik olarak yapılır. Daha özel amaçlarda kullanılan mikroskop ve teleskoplarda da netlik ayarı yapılır. Ancak yapılan bu işlem her durumda vakit kaybına neden olur. Oysa insan gözü bu ayarı her an, çok kısa bir süre içinde kendi kendine yapar. Üstelik kullanılan yöntem taklit edilemeyecek kadar üstündür. Göz merceği, çevresinde bulunan kaslar sayesinde görüntüyü retina üzerine kesintisiz düşürür. Yapısı son derece esnek olan ve kolay biçim değiştiren bu merceğe gerektiğinde bombelenerek, gerektiğinde gerilerek ışığın düştüğü noktayı sabit tutar.

Işık Uyumlu

Bir fotoğraf makinesinde gündüz çekilen fotoğraf net olur. Ancak aynı film

Dijital fotoğraf makineleri doğadaki eşsiz tasarımlar örnek olarak yapılmıştır. Fakat hiçbir zaman aynı kusursuzluğa erişememiştir.

ve makineyle gece yıldızlar çekildiğinde fotoğrafta hiçbir şey gözükmez. Oysa göz kapakları saniyenin onda biri zamanda açılıp kapanmasına rağmen geceleri yıldızlar çok net bir şekilde görülebilir. Çünkü göz çok çeşitli aydınlanma koşullarına ve değişik ışık şiddetlerine göre kendisini her an otomatik olarak ayarlayabilmektedir.

Renkli Dünyaya Açılan Pencere

Göz, görüntünün aynı anda hem siyah-beyaz, hem de renkli fotoğrafını çeker. Daha sonra bu fotoğraflar beyinde sentezlenerek normal görüntü halini alırlar. Retina tabakasında bulunan çubuk hücreleri, görülen şeklin siyah-beyaz görüntüsünü tespit ederler. Çubuk hücrelerinin bir diğer görevi bakılan nesnenin biçimini ayrıntılı olarak algılamaktır. Koni hücreleri ise nesnenin biçimini değil renklerini tespit ederler. Sonuçta, her iki hücreden alınan sinyallerin değerlendirilmesiyle, dış dünyanın görüntüsü şekillenir ve renkli bir halde beynimizde oluşur. (*Harun Yahya, Gözdeki Mucize*)

Üstün Teknoloji

Gözün fotoğraf makinesi ile karşılaştırılması yalnızca konunun daha iyi anlaşılması için başvurulmuş bir yöntemdir. Gerçekte fotoğraf makinesi göze göre son derece ilkel bir yapıya sahiptir. Hatta gözün görüntü ileme tekniği en gelişmiş kameralardan bile kat kat üstündür. Sonuç olarak da gözün ilettiği görüntü insanoğlu tarafından yapılmış herhangi bir aletin iletebildiği gö-

“De ki: “Sizi inşa eden (yaranan), size kulak, gözler ve gönüller veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz?” (Mülk Suresi, 23)

rüntüden çok daha kalitelidir.

Gözün tüm bu anlattıklarımızdan çok daha üstün bir işleyiş mekanizmasına sahip olduğu dahası hiçbir bakım ve parça değişimine ihtiyaç duymadığı düşünüldürse gözün yapısının ne kadar şaşırtıcı ve mükemmel olduğu çok kolay bir şekilde anlaşılır. Peki gözdeki bu kompleks yapı nasıl ortaya çıkmıştır?

Kuşkusuz bu yapının tesadüfler sonucunda ya da uzun zaman içinde kendi kendine oluşması mümkün değildir. Çünkü hiçbir tasarım tesadüfen oluşmaz. Ortada açık bir tasarım var ise Tasarımcı'nın varlığı da şarttır. Gözde ki bu tasarımın da tek sahibi Allah'tır. Allah, herşeyi en güzel bir biçimde algılamamızı sağlayan gözümüzü Kendisi'ne şükretmemiz ve O'nun yüceliğini anlamamız için yaratmıştır. Bu gerçeği Allah bir ayette şöyle bildirmiştir: **“De ki: “Sizi inşa eden (yaranan), size kulak, gözler ve gönüller veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz?” (Mülk Suresi, 23)**

Yüce Allah bizlere Kuran'da özel ilim ve bilgiyle kuşatıp hükmetme yetkisi verdiği peygamberler hakkında bilgiler vermektedir. Peygamberlerin hayatlarını incelediğimizde verdikleri kararlarda, çeşitli uygulamalarında, konuşmalarında Allah'ın kendilerine lütfettiği üstün bir ilmin getirdiği akıl ve hikmet açıkça ortaya çıkmaktadır.

Cin ve Şeytanların Hz. Süleyman'ın Emrine Verilmesi

Hiz. Süleyman, Kuran'da kendisine hüküm ve ilim verildiği bildirilen peygamberlerdendir.

Biz bunu (hükümü) Süleyman'a kav-rattık, her birine hüküm ve ilim verdik... (Enbiya Suresi, 79)

Başka bir ayette ise Allah Hiz. Süleyman'la ilgili olarak şöyle buyurmaktadır:

... Onun eli altında Rabbinin izniyle iş gören bir kısım cinler vardı. Onlardan kim Bizim emrimizden çıkıp-sapacak olsa, ona çılgın ateşin azabından taddırırdık. (Sebe Suresi, 12)

Allah'ın Hiz. Süleyman'a verdiği bir diğer nimet de birtakım şeytan ve cinleri ona hizmetçi kılmasıdır. Hiz. Süleyman, emrine verilen cin ve şeytanları askeri alanda, sanatsal çalışmalarında ve inşaa faaliyetlerinde türlü görevler vererek kullanmıştır. **"Böylece rüzgarı onun buyruğu altına verdik. Onun emriyle dilediği yöne yumuşakça eserdi. Şeytanları da; her bina ustasını ve dalgıç**

olanı." (Sad Suresi, 36-37)

Hiz. Süleyman'ın emrine şeytanların verilmesi, Allah'tan ona çok büyük bir lütuftur. Çünkü şeytan yeryüzünün pek çok ilmine ve dünya üzerinde gerçekleşen olayların gizli veya açık bilgilerine sahip bir varlıktır. Böyle bir ilme sahip olan bir varlığı emrinde bulundurmak, Hiz. Süleyman'a ülkesini yönlendirmesinde çok büyük kolaylıklar sağlamış olabilir.

"Onun için denizde dalgıçlık yapan ve bundan başka iş(ler) de gören şeytanlardan kimse-leri de (emrine verdik). Biz onların koruyucuları idik." (Enbiya Suresi, 82)

Hiz. Süleyman bu dalgıç şeytanları çok farklı görevlerde istihdam etmiş olabilir. Şeytanlar istihbarat ya da askeri amaçlı görevler almış olabilecekleri gibi, bilimsel görevler de yapmış olabilirler. Örneğin Hiz. Süleyman onları deniz altındaki zenginliklerin işlenerek, insanların hizmetine sokulması için gerekli araştırmaların yapılması gibi görevlerde kullanmış olabilir. (Şüphesiz en doğrusunu Allah bilir.)

Bu ayetten sadece toprak üstünün değil, deniz altının da işlenmesinin önemi anlaşılmaktadır. Ancak deniz altındaki petrol, altın gibi

Kendilerine Öze

kıymetli madenlerin çıkarılıp işlenmesi, insanlara faydalı ve kullanılabilir hale getirilmesi için çok yüksek bir teknoloji gerekmektedir. Geçmişte şeytanlar Hz. Süleyman'a bu teknik desteği ve insan gücünü sağlamış olabilirler.

Ahir zamanda ise Allah'ın insanların hizmetine verdiği modern teknolojik aletler, araçlar ve denizaltılar sayesinde, deniz altı zenginliklerinin ortaya çıkarılması daha da kolaylaşmaktadır. Ayette bu yönde bir işaret olması muhtemeldir.

Ayette ayrıca deniz altında bulunan inci, mercan gibi süs eşyalarının ve diğer nimetlerin değerlendirilmesine de dikkat çekiliyor olabilir. (Şüphesiz en doğrusunu Allah bilir.)

Ayetin sonunda Allah "... **Biz onların koruyucuları idik.**" şeklinde belirtmektedir. Bu ayetle, Hz. Süleyman'ın emrinde denizin derinliklerinde görev yapan dalgıç şeytanların, göklerin ve yerin Rabbi olan Allah'ın kontrolünde olduğu bir kez daha hatırlatılmaktadır. Allah, şeytanların, hiçbir şekilde Hz. Süleyman'a isyan etmelerine imkan tanımayacak bir gücü de Kendinden bir rahmet olarak peygamberine armağan etmiştir.

"Ona dilediği şekilde kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeyen kazanlar yaparlardı..." (Sebe Suresi, 13)

Bu ayetten sanat eserlerini Hz. Süleyman'ın talimat ve yönlendirmeleriyle, cin ve şeytanların yaptıkları anlaşılmaktadır. Hz. Süleyman'ın, bizzat kendi tarifleriyle çok ihtişamlı sanat eserleri yaptırması, onun çok güçlü bir estetik ve sanat anlayışına sahip olduğuna dikkat çekmektedir.

Hız. Yusuf'un rüyaları yorumlayabilmesi

Kuran'da Hız. Yusuf'un başından geçen birtakım olaylardan sonra zindana düştüğünden ve zindanda Allah'ın kendine vermiş olduğu ilmi kullanarak seneler sonra zindandan çıktığı haber verilir. Ayrıca Kuran'da Hız. Yusuf ile birlikte iki gencin daha zindana girdiği ve bu gençlerin Hız. Yusuf'a rüyalarının yorumunu sordukları da bildirilmektedir:

"Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Biri: "Ben (rüyamda) kendimi şarap sıkıyorken gördüm." dedi. Öbürü: "Ben de kendimi başımın üstünde ekmek taşıyorken gördüm; kuş da ondan yemekteydi" dedi. "Bunun yorumundan bize haber ver. Doğrusu biz seni, iyilik yapanlardan görmekteyiz." (Yusuf Suresi, 36)

Allah Hız. Yusuf'a sözlerin yorumunu öğretmiştir. Zindan arkadaşları da rüyalarının yorumunu ona sormuşlardır. Peki zindan arkadaşları Yusuf'un yorum yapabildiğini nereden bilmektedirler?

Bu sorunun cevabı ise ayetin devamında yer almaktadır. Yusuf'u **"iyilik yapanlardan gördüklerini"** söylemektedirler. Hız. Yusuf'un zindanda kaldığı süre boyunca örnek bir mümin tavrı sergilediği ve etrafındaki insanları etkilediği anlaşılmaktadır. Hız. Yusuf rüyayı şu şekilde yorumlamıştır:

el İlim Verilenler

"Ey zindan arkadaşlarım, ikinizden biri efendisine şarap içirecek, diğeri ise asılacak, kuş onun başından yiyecek. İşte hakkında fetva istemekte olduğunuz iş (artık) olup bitmiştir." İkisinden kurtulacağını sandığı kişiye dedi ki: "Efendinin katında beni hatırla." Fakat şeytan, efendisine hatırlatmayı ona unutturdu, böylece daha nice yıllar (Yusuf) zindanda kaldı. (Yusuf Suresi, 41-42)

Hız. Yusuf yine çok akıllıca davranarak onlara rüyalarının yorumundan bahsettikten sonra zindan arkadaşlarından kurtulacak olanına, çıkınca efendisine kendisini hatırlatmasını söylemiştir. Böylece zindandan çıkabilmek için akılcı bir yönetime başvurmuştur. Fakat Hız. Yusuf aldığı bu tedbirin bir sebep olduğunun, Allah dilemedikçe hapisten çıkamayacağını da farkındadır.

Nitekim ayetin sonundan da anlaşıldığı üzere, şeytan o kişiye Hız. Yusuf'u unutturmuş ve Hız. Yusuf da daha nice yıllar zindanda kalmıştır. Ancak Yusuf Peygamber bunun en hayırlı sonuç olduğunu bilir ve başına gelenleri çok tevekküllü karşılar. Hız. Yusuf ayetin ifadesiyle daha "nice yıllar" zindanda kalmıştır. Ancak bir gün hükümdar, gördüğü bir rüyanın yorumlanmasını istemiştir. Bunun için ülkedeki en tanınmış kahinlere ve bilginlere başvurulmuştur. Fakat hepsi de hükümdarın gördüklerinin karma karışık düşler olduğunu söylemiş ve rüyayı yorumlayamamışlardır. Ancak bir süre sonra Hız. Yusuf'un zindan arkadaşlarından olup kurtulan kişi Hız. Yusuf'u hatırlamıştır:

"Hükümdar: "Ben (rüyamda) yedi besili inek görü-

yorum, onları yedi zayıf inek yiyor; bir de yedi yeşil başak ve diğerleri ise kupkuru. Ey önde gelen (kahin-bilginler,) eğer rüya yorumluyorsanız benim bu rüyamı çözün" dedi. Dediler ki: "(Bunlar) Karmakarışık düşlerdir. Biz böyle düşlerin yorumunu bilimler değiliz. "O iki kişiden kurtulmuş olanı, nice zaman sonra hatırladı ve: "Ben bunun yorumunu size haber veririm, hemen beni (zindana) gönderin" dedi." (Yusuf Suresi, 43-45)

Eski zindan arkadaşı Yusuf'un yanına gitmiş ve Hız. Yusuf'tan hükümdarın rüyası hakkında fetva istemiştir. Yusuf Peygamber ise rüyanın yorumunu şöyle yapmıştır: **"Dedi ki: "Siz yedi yıl, önceleri (ektiğiniz) gibi ekin ekin, yediğinizin az bir kısmı dışında (kalanını) biçtiklerinizi başağında bırakın. Sonra bunun arkasından (kuraklığı) zorlu yedi yıl gelecektir, sakladığınız az bir miktar dışında, daha önce biriktirdiğinizi yiyip bitirecektir. Sonra bunun arkasından bir yıl gelecektir ki, insanlar onda bol bol yağmura kavuşturulacak ve onda sıkıp-sağacaklar."** (Yusuf Suresi, 47-49)

Hükümdar, Hız. Yusuf'un rüyasını nasıl yorumladığını öğrenince onu huzuruna çağırıştır. Yusuf Peygamber ise hemen hükümdarın davetine icabet etmemiş ve akılcı bir şekilde davranarak ilk önce zindana düşmesine sebep olan iftiranın üstünden kalkmasını sağlamış ve daha sonra zindandan çıkarak hükümdarlıkta önemli kademelere kadar yükselmiştir.

Yüce Allah, Yusuf Peygamberi kaderinde önce zindana düşürmüş, daha sonra ona verdiği özel ilmi vesile kılarak zindandan çıkmasını sağlamıştır.

**"Rabbim, Sen bana mülkten
(bir pay ve onu yönetme imkanını)
verdin, sözlerin yorumundan (bir bilgi)
öğrettin. Göklerin ve yerin yaratıcısı,
dünyada ve ahirette benim velim Sensin.
Müslüman olarak benim hayatıma
son ver ve beni salihlerin arasına kat."
(Yusuf Suresi, 101)**

Sarılan Yapraklar

www.bitkidunyasi.net

Sarmaşıkların, bir cismin çevresine kendilerini dolayarak büyümeleri, biraz hızlandırılmış olarak izlendiğinde, çok şuurlu, ne yaptığını bilen bir davranışla karşılaşılır. Toprakta sabit duran, görmeyen, ısıtmeyen bir bitkinin adeta çevresini görüyormuş ve duyuyormuş gibi kollarını uzatarak etrafındaki nesneleri yoklaması, onları tanınması ve uygun olanları kendisi için kullanması dikkatle incelenmesi gereken bir yaratılış gerçeğidir...

Sarılcı ve tırmanıcı bitki türleri insanda hayranlık uyandıran pek çok özelliklerle donatılmışlardır. Özellikle, sarmaşıkların enerjilerinin bir kısmını kullanarak oluşturdıkları "tendrill" (sülük) adı verilen yaprak türü, tam bir tasarım harikasıdır.

Tendriller, dokunmaya karşı hassas yapraklardır. Bir kol gibi ileriye uzanabilen bu yapraklar, adeta bitkiye destek olabilecek bir nesne ararlar. Böyle bir nesneye rastladıklarında ise dokunarak onu analiz eder ve eğer uygunsa oraya dolanmaya başlarlar.

Bu noktada biraz durup düşünmek gerekir. Bir bitki veya bir hayvan için, biyoloji, zooloji veya botanik kitaplarında "analiz eder", "inceleler" "anlar" gibi birçok ifade kullanılır. Ancak, hayvanlar ve bitkiler, hiçbir şura sahip olmayan, analiz yapma, anlama, karar alma, uygulama, irade gösterme gibi özelliklerden tamamen yoksun varlıklardır. Öyle ise, bir bitki, bir nesneyi nasıl analiz eder? Dolanması için uygun olup olmadığını hangi şuur, akıl ve bilgi ile anlar? Bu analizi yapan, bitkinin hücreleridir. Gözle görülmeyecek kadar küçük, eli, beyni, bilgisi ve akli olmayan hücreler, analiz yapma ihtiyacını nereden hissetmekte, sonra da bu analizi hangi aletlerle, hangi ölçümleri kullanarak yapmaktadırlar? Bu soruların her biri, her canlıyı Allah'ın gerekli özelliklerle yarattığını, bütün canlıların Allah'ın emirlerine uyarak yaşadığını gösterir.

Tendrillerin bu hayret verici işlemi niçin yaptıkları, kısa bir süre önce kısmen de olsa anlaşılmıştır. Çoğunlukla sık ağaçlı ormanlarda bulunan tendrillerin tırmanma nedeni, güneş ışığına ulaşmaktır. Böylece, fotosentez

yapabilir ve daha çok büyüyebilirler. Büyüdükçe çevrelerindeki bitkilerden daha yükseğe çıkarlar ve böylece de ışığı daha fazla alırlar. Bu hem enerji kazanımlarını artırır hem de çiçeklerinin daha müsait bir çevrede döllenmesini sağlar. (Harun Yahya, *Yeşil Mucize Fotosentez*)

Bu bitkilerin farklı tırmanma metodları ve bu iş için özel yaratılmış organları vardır. Bir sarmaşığın en basit tırmanma yöntemi, kendisini bir desteğin etrafında sarmaktır. Bu destek, başka bir bitki veya katı bir cisim olabilir. İçindeki farklı kimyasalların ve organik yapıların ortaya çıkardığı mekanizmalar, bitkinin ışığı, yerçekimini, dokunmayı ve ısıyı hissetmesini sağlar. Bitki bunlara yine aynı mekanizma sayesinde hareketleriyle tepki verir. Bu tepki genel olarak bitkinin büyümesidir. Bir filizin büyürken dairesel kavislerle hareket etmesi de bu dokunuşların etkisiyle oluşur. Daire çizen filiz, bir desteğe dokunur dokunmaz, temas ettiği yüzeyin tam tersine doğru bir büyüme hamlesi yapar. Çünkü, filizin temas ettiği yüzey, onun içe doğru bükülmesine yol açar. Böylece filiz desteğin etrafında dolanarak büyümeye başlar. Ayrıca, yüzeyle ilk temas ettiği köşeden daha uzun ve daha hızlı bir şekilde büyür. Büyüme o kadar hızlıdır ki, birkaç saatlik bir süreden sonra gözle bile fark edilebilir hale gelir.

Koku Alfabetesi

www.insanmucizesi.com

90'lı yıllarda araştırmacılar burnumuzda 1.000 civarında değişik koku reseptörü bulunduğunu saptamışlardır. Bu durum, bilim adamlarını oldukça şaşırtmıştır. Çünkü koku alma sistemindeki reseptör çeşitliliğinin görme, işitme ve tat alma sistemlerine kıyasla kat kat fazla olduğu ortaya çıkmıştır.

Bilim adamlarının son yıllarda yaptıkları araştırmalar sonucunda koku sistemi hakkında pek çok bilinmeyenle dolu olan sorular listesine bir yenisini daha eklenmiştir. İlk anda akla gelen sorulardan biri şöyledir: Nasıl olur da sadece 1.000 değişik reseptörle, 10.000'den fazla farklı kokuyu algılayabiliriz?

Bu sorunun yanıtını araştıran Amerikalı ve Japon uzmanlar, 1999 yılında, koku sisteminin çalışması hakkında bazı önemli bulgular elde ettiler. Bu araştırmanın sonuçlarına göre, bir koku reseptörü, çeşitli koku molekülleri ile bağlantı kurabilmektedir ve bir koku molekülü değişik koku reseptörlerini harekete geçirmektedir. Çalışmaların sürdürülmesiyle, koku sistemindeki özel bir mekanizmanın varlığı gün ışığına çıkarıldı. Sözü edilen araştırmacılarından birisi olan Linda Buck'un ifadesiyle, bu mekanizma özel bir alfabedir. (*Harun Yahya, Koku ve Tat Alma Mucizesi*)

Bilindiği gibi, günlük hayatta kullandığımız kelimeler ve cümleler harflerden meydana gelir. Söz gelimi, diğer insanlarla iletişim kurmak için Türk alfabesindeki 29 harfi kullanırız. Harfler, tek başına herhangi bir anlam ifade etmezler; ancak belirli biçimlerde dizilirlerse ortaya anlamlı bir bütünlük çıkar.

Benzer bir şekilde, koku alma sisteminde de reseptörlerden oluşan bir alfabe kullanılmaktadır. Diğer bir deyişle 1.000 değişik reseptör, 1.000

farklı harfi temsil eder. Koku bölümümüzde her kokunun karşılığı olan bir reseptör yoktur; bunun yerine farklı koku molekülleri belirli reseptörleri uyarırlar. Bunlar da koku soğancığındaki belirli glomerulusları harekete geçirirler. Meydana gelen kokuya özel kombinasyon, kokunun kodunu oluşturur. Söz gelimi, A kokusu, koku soğancığındaki 23, 246, 456, 799 numaralı; B kokusu ise 382, 573, 684, 812, 1245 numaralı haberleşme birimlerini uyarır. İşte bu iki farklı kodlama, beyindeki koku korteksinde iki ayrı koku olarak algılanır. Küçük bir matematiksel hesap, milyonlarca değişik kokuyu ayırt edebilen bir mekanizmaya sahip olduğumuzu gösterir.

"Mutfak vanilya kokuyor" cümlesinin anlamlı olmasının nedeni, alfabemizdeki harflerin belirli bir dizilimle yan yana gelmeleridir. Aynı şekilde, mutfaktaki kokunun "vanilya kokusu" gibi bir anlam ifade etmesi de reseptörlerin ve glomerulusların belirli bir şekilde uyarılmasıyla gerçekleşir.

Beyinde bulunan koku alma merkezi, farklı koku reseptörlerinden gelen mesajları toplu olarak değerlendirir; 1.000 değişik reseptörün birbirleri ile uyumuna göre, "koku" olarak tanımladığımız algı oluşur. Yani her

reseptör, aslında bir mozaik parçasıdır ve koku, mozaik tüm parçalarının yerleşmesinden sonra ortaya çıkmaktadır.

Profesör J. Leffingwell reseptörlerin belirli kombinasyonlarda birleşerek beyinde koku algılarını doğurmalarını, harflerin kelimeleri, notaların müzik eserlerini veya ikili kodun bilgisayar programlarını meydana getirmelerine benzetir. (<http://www.leffingwell.com/olfact5.htm>)

Elbette her yeni bilimsel gelişme gibi, söz konusu keşif de evrimciler açısından büyük bir hüsrandır. Zira harflerden Shakespeare'in bir eserinin veya notalardan Mozart'ın bir bestesinin tesadüfen oluşması olanaksızdır. Bunlarla kıyaslanmayacak kadar kompleks bir işlem olan, koku sistemi alfabesiyle kokuların tesadüfen meydana gelmesi de imkansızdır. Hatta imkansız kelimesi bile bu durumu tanımlamakta yetersiz kalır.

Kaldı ki, evrimcilerin koku reseptörlerinin rastlantılarla oluştuğuna inanmaları bile, onları içinde bulundukları zor durumdan kurtarmamaktadır. Çünkü bunlar yaklaşık 1.000 kadar gen tarafından kontrol edilmektedir. Daha açık ifade etmek gerekirse, koku reseptörleri söz konusu genlerde daha önceden kodlanmış bir plan doğrultusunda üretilirler. Ve koku reseptör genleri 20. kromozom ve Y kromozomu hariç tüm kromozomlara dağılmış durumdadır. Tek bir koku reseptörüne ait genetik kodlamanın dahi kendiliğinden veya tesadüfler neticesinde oluşması mümkün değildir. 20. yüzyıldan önce yaşamış ve bilgisayar nedir bilmeyen akıllı ve şuur-
suz atomların, çiçeklerin, mey-
velerin ve sayısız

kimyasal maddenin kokusunu algılayacak reseptörlerin genetik şifrelerini yazmaları beklenebilir mi?

Şüphesiz, hayır!

Koku reseptörleri, koku hücreleri, koku alma sistemi ve bunları kontrol eden genler, onları yaratan bir Yaratıcı olmadan asla var olamazlar. Bu Yaratıcı, **"göklerin, yerin ve bu ikisi arasında olan herşeyin Rabbi"** (Şuara Suresi, 24) olan Allah'tır.

Kokulardaki Şifa

Bitki özlerinden veya yağlarından elde edilen aromalar, binlerce senedir tedavi amaçlı olarak kullanılmaktadır. Bu yöntem, farklı kokuların insan üzerinde değişik etkiler meydana getirmesi esasına dayanır. Günümüzde EEG (elektroensefalograf) yöntemiyle, yani beyindeki elektrik sinyallerini tespit eden elektrotlarla yapılan deneyler bazı aromaların beyinde kendilerinden umulan doğrultuda değişikliklere yol açtığını göstermiştir. Bazı kokuların teneffüs edilmesi, beyinde tespit edilemeyen bir kısım sistemleri harekete geçirmektedir. Bunun sonucunda kalp atışını, kan basıncını, solunumu, hafızayı, stres düzeyini ve bazı hormonları etkileyen gelişmeler meydana gelmektedir. (Harun Yahya, Koku ve Tat Mucizesi)

Peki, bitkiler insan sağlığı açısından hangi aromaların faydalı olacağını nasıl bilebilirler? Şifa verici aromaları üretecek son derece gelişmiş kimya laboratuvarlarını kendi bünyelerinde nasıl oluşturabilirler? 500 kadar farklı kimyasal madde içerebilen ve oldukça kompleks kimya-

sal yapılara sahip olan koku moleküllerini nasıl üretebilirler? Nasıl olur da hoş kokularını, hiç tanımadıkları ve işleyişini bilmedikleri bir koku alma sisteminin algılayacağı sınırlarda salgılasınlar? İnsan için en ideal konsantrasyonu, nasıl tespit ederler?

Konuya diğer yönden baktığımızda ise şu sorularla karşılaşırız: İnsandaki koku duyusu, binlerce bitkinin kendilerine özgü aromalarını ayırt edebilecek yeteneğe nasıl sahip olabilir? Koku alıcı hücreler en ufak bir bilgi sahibi olmadıkları aromaların moleküllerini daha ilk karşılaşmalarında nasıl tanırlar? Şuursuz proteinler, hücreler ve sinirler kendi aralarında, bitkiler aleminin baş döndürücü aromalarını algılayacak karmaşık sistemleri nasıl kurabilirler?

Soruların cevapları hiçbir şüpheye yer bırakmayacak kadar açıktır: Bitkilerin hoş kokular üreten mekanizmalarını ve bunları algılayacak koku alma sistemini kusursuz bir uyum içinde yaratan, bitkileri şifa vesilesi kılan alemlerin Rabbi olan Allah'tır. Kuran'da, güzel kokulu bitkilerin nimet olarak yaratıldıklarını Allah şöyle bildirir:

"Yere gelince, onu da (yaratılmış bütün) varlıklar için alçalttı-koydu. Onda meyveler ve salkımlı hurmalıklar var. Yapraklı taneler ve güzel kokulu bitkiler. Şu halde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?" (Rahman Suresi, 10-13)

İnsanın sahip olduğu muhteşem nimetler karşılığında nasıl davranması gerektiğini de bir ayette Allah şöyle haber verir:

"De ki: "Sizi inşa eden (yaratan), size kulak, gözler ve gönüller veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz?" (Mülk Suresi, 23)

BİYOMİMETİK

Böceklerdeki Üstün Tasarım

Doğadaki üstün tasarım bilim adamlarına geleceğin makinelerini tasarlamada geniş ufuklar açıyor. Son olarak Berkeley, ABD'deki California Üniversitesi ile Stanford Üniversitesi bilim adamlarından kurulu bir araştırma ekibi, günümüzün hantal, hareket kabiliyeti az robotlarına esneklik kazandırabilmek için çalışmalarını biyomimetik (biyotaklit) alanında yoğunlaştırdılar.

Günümüzün yüksek teknoloji seviyesine rağmen, üretilen robotlar bir türlü esnek, kıvrak ve dengeli bir hareket kabiliyetine kavuşabilmiş değiller. Robot yapımında kullanılan malzemeler katı, homojen (tek bir mad-

deden meydana gelen) ve izotropik (çeşitli yönlerde gösterdiği özellikler değişmeyen) özellik gösteriyor. Bu yüzden robot malzemeleri, kolay kırılır ve kaba özellikli oluyor.

Hareket kabiliyetlerini ve bedenlerindeki malzemenin özelliğini temel alarak doğadaki canlılarla robotlar arasında bir kıyas yapacak olursak, en basit canlının bile en gelişmiş robottan kıyas olmaya-
cak derecede üstün olduğunu görürüz. Bu üstünlüğün temelinde, canlıların bedenlerinde

**Geleceğin robotları
böceklerden
ilham
alınarak
yapılıyor.**

bükebilmemiz mümkün olmazdı. Bu durumda kolumuz bir kraker gibi kırılır ve dağılırdı.

Canlılardaki tasarımı günümüz robotlarına kat kat üstün kılan bir diğer önemli özellik ise başta belirttiğimiz gibi canlılardaki malzemenin yerel olarak çeşitlilik gösterir olması. Örneğin elimizin üst kısmındaki dokuyla avucumuzdaki doku bizim yaşamımız için gerekli şekilde, özel olarak yerleştirilmiş. Avuç içimiz gergin değil de üstteki deri gibi yumuşak olsaydı, eşyaları tutmak çok daha zor olurdu.

Robotlar ise çok ilkel bir tasarıma

bulunan malzemenin viskoelastik (yapışkan ve elastik) özellik göstermesi yatıyor. Böylece canlıya geniş bir hareket çeşitliliği sağlanmış oluyor. İnsandan buna bir örnek vermek gerekirse: Hücrelerimizin duvarları sıvı özellikli ve esnek olmasaydı, eklemelerimizden kol ve bacaklarımızı

Amerikalı bilim adamları ürettikleri son robotlarda böceklerdeki üstün tasarımı ve dizaynı taklit ettiler. Bu çalışma böceklerin bacaklarındaki kompleks yapının ve canlılardaki üstün yaratılışın bir kez daha ortaya çıkmasına yardımcı oldu.

Bu amaçla geleneksel robot yapma teknikleri artık yavaş yavaş terk ediliyor. Canlılardaki doku çeşitliliğinden ilham alınarak geliştirilen bu robot üretim tekniği SDM (shape deposition manufacturing) olarak anılıyor. Bu tekniğin uygulanmasında, Derecelendirilmiş Fonksiyonel Malzemelerin (FGM: Functionally Gratable Materials) kullanımı ağırlık kazanıyor. Bu malzemelerin tasarlanmasında ise doğadaki böcekler ya da kabuklular gibi canlıların bedenlerinde kullanılan malzemeler taklit ediliyor. (Harun Yahya, *Doğadaki Tasarım*)

Görüldüğü gibi bir böceğin bacağına bile son derece üstün bir tasarım bulunmaktadır. Peki ama bu üstün tasarımı nereden gelmektedir? Bu tasarımı oluşturan dokular elbette herhangi bir fabrikada mühendislerce üretilen makineler değildir: Hepsı böceği oluşturan hücreler tarafından üretilir. Ama bu hücreler hareket halindeki kuvvetleri yok edecek özellikleri nereden bilmektedirler? Böceğin bacağına farklı bölgelerindeki hücreler farklı farklı dokular sentezlemektedirler. Bu tasarımın kaynağı olan plan, bütün hücrelerin çekirdeğindeki DNA'da kodlanmıştır.

Peki ama hücreler DNA'daki olağanüstü pek çok bilgi arasından gerekli dokuyu oluşturmak için gerekli bilgiyi nasıl belirlemekte, seçmekte ve okumaktadırlar? Böceğin bedeni dev bir fabrikaya benzetilecek olursa, bu hücreler de fabrikanın farklı farklı köşelerinde kurulu üretim bantlarında bir makineyi oluşturan çok sayıdaki parçanın bir plana göre üretilmesine benzer.

Bu üretim planında açık bir organizasyon vardır. Peki ama DNA'da kodlanmış bu planın bilgisi nereden gelmektedir? DNA ya da hücrenin diğer organelleri bilinci olmayan atomlardan oluşmalarına rağmen böylesine üstün bir tasarımın hem planlayıcısı hem de uygulayıcısı olabilirler mi? Elbette ki hayır.

Bilim adamlarına rehber olacak böylesine üstün bir tasarımın üstün bir Akılla tasarlandığı açıktır. Bu Akılın sahibi, herşeyin Yaratıcısı, Üstün ve Kuvvetli olan Allah'tır. Tek bir böcekteki örnek bile, Allah'ın yaratma sanatının bir tecellisi ve insanlara Allah'tan bir ibret konusu ve hatırlatmadır. Allah bu gerçeği her şeyin açıklayıcısı olan Kur'an'da şöyle bildirir:

“Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün art arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır.”

(Bakara Suresi, 164)

Böcekten Modern Tren İstasyonuna

1987 yılında Fransız politikacılar, hızlı tren TGV'nin hatta bulunan Lyon-Stolas istasyonu için mimar Santiago Calatrava'yı çağırdılar. Amaçları istasyon için nasıl bir yapı düşündüklerini anlatmaktı. Bu tren istasyonu görkemli, çarpıcı ve atılımci nitelikler taşıyan bir simge olmalıydı. Calatrava, istekleri dinlerken önündeki kağıda bir böcek resmi çizdi. İlham kaynağı bir böcek olan bu istasyonun, bir böcekte rastlanabilecek canlılıkta yeşil ve mavi renklerle aydınlatılması da ihmal edilmedi.

CEHENNEM

Manevi Azap

Herkes tarafından bilinen bir gerçek vardır ki cehennem ehli tarifi mümkün olmayan fiziksel azaplar çekecektir. Ancak tüm bunların yanında, en az bunlar kadar önemli bir başka azap ise, manevi azaptır. Bu manevi azap pişmanlık, ümitsizlik, horlanma, aşağılanma, utanç, hayal kırıklığı gibi pek çok ruhi azapları içinde barındırır ve sonsuz hayat boyunca onları sarıp kuşatır.

Hemen herkesin dünyada çeşitli vesilelerle tattığı bir manevi azap vardır. Örneğin çok sevdiği bir yakınını, dostunu, sevgilisini, karısını, kocasını ya da evladını kaybeden ve ona bir daha ebediyen kavuşamaya çağını düşünen veya çok yakın bildiği, güvendiği birisinin ihanetine uğrayan bir insanın kalbi tarif edemeyeceği acılarla dolar. İşte bu manevi azap, gerçekte, o insanın kaybettiği veya ihanetine uğradığı kişiyi ilahlaştırmasının karşılığı olarak Allah'ın kalpte yarattığı özel bir azap türüdür. İnsanın, Allah'a yönelmiş olması gereken sevgi, hayranlık, yakınlık, takdir, dostluk, bağlılık ve güven duygularını, herşeyiyle Allah'a ait, O'na muhtaç, aciz ve ölümlü bir kimseye yönelmiş olmasının ve bu şekilde, Allah'a, O'nun yarattığı bir kimseyi ortak koşmasının, diğer bir deyimle şirk koşmasının karşılığı olan bir azaptır bu. Müşrikliğinin cezasını Allah daha bu dünyadayken söz konusu kişilere bu şekilde tattırır ki, ahirete gitmeden aklı başına gelsin ve tevbe ederek yalnızca Allah'a yönelip dönsün. Burada ilahlaştırılanın mutlaka bir insan olması da şart değildir. Kişilerin zaafları farklı farklıdır. Mal, mülk, para, servet, itibar, kısaca Allah'a ortak koşulan, şirk

koşulan herhangi bir nesne ya da kavram da aynı şekilde ilahlaştırılabilir.

Dünyada bunları kaybetmenin verdiği azap ise yalnızca, cehennemdeki benzerinin çok küçük dozdaki bir yansımasıdır. Bir ibret ve uyarı mahiyetindedir. Ahirete şirk dolu bir kalple gideni ise cehennemde bu acının gerçeği ve süreklisi beklemektedir. Yalnızca dünyadaki bu manevi azap bile, şirk koşmanın derecesine göre, kimi zaman öyle şiddetli olur ki, bu acıyı çeken, kurtulmak için her türlü fiziksel işkenceyi bile bu manevi acıya tercih eder. Hatta ölüp kurtulabilmek için intihar bile edenler olur. Bu tarifsiz acıyı ifade edebilmek için ise müşrik, "yüreğinin yandığını", "ciğerinin yandığını", "içinin yandığını" söyler. (*Harun Yahya, Ölüm Cehennem Kıyamet*)

Allah Kuran'da bu manevi azabı "kalpleri yakan bir ateş" sözleriyle ifade etmektedir:

"Arkadan çekiştirip duran, kaş göz hareketleriyle alay eden her kişinin vay haline; Ki o, mal yığıp biriktiren ve onu saydıkça sayandır.

Gerçekten malının kendisini ebedi kılacağını sanıyor.

Hayır; andolsun o, 'hutame'ye atılacaktır.

CEHENNEMDEKİ

"Hutame"nin ne olduğunu sana bildiren nedir?

Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir. Ki o, yüreklerin üstüne tırmanıp çıkar.

O, onların üzerine kilitlenecektir; (Kendileri de) Dikilip-yükseltilmiş sütunlarda (bağlanacaklardır). " (Hümeze Suresi, 1-9)

Dünyadaki en şiddetli acı bile zamanla unutulur, belki izleri bir süre devam eder ama, hiçbir zaman ilk günkü şiddetini korumaz. Cehennemde ise bu acı dünyadakinden kat ve kat daha fazla olmak üzere, hem de ebediyen hiç eksilmeden kafirlerin yüreklerine tırmanıp yakar.

Bunun yanı sıra, cehennem ehlinin umutsuzluk, pişmanlık, aşağılanmışlık, öfke, kin ve çekişme duygularının karışımı sonucunda yaşadıkları manevi azap da buna katılır ve inkar edenler en az fiziksel olduğu kadar ruhi yönden de işkence çekerler.

Kurtuluşu Olmayan, Sonsuz Azap

Cehennemdeki azapların yanında, bunların şiddetini kat kat artıran bir özellik daha vardır: Cehennemden hiçbir zaman kurtuluş yoktur. Bir acı çok şiddetli olsa bile, eğer insan onun biteceğini bilirse, bu onu rahatlatır. Her acının bitimi bir lezzettir ve bu lezzeti beklemek, acı anında bile olsa, insana umut verir.

Ancak bu umut cehennemde yoktur ve cehennem ehlini en çok yıkıma uğratan şey de budur. Ateşte yakıldıkları, zincirlendikleri, kaynar suyla haşlandıkları, kırbaçlandıkları, dar yerlere elleri boyunlarına bağlı olarak sokuldukları anlarda, bilirler ki bu azap sonsuza kadar sürecektir. Her

kaçmaya çalıştıklarında sert bir şekilde engellenmeleri, onlara işkencenin sonsuza kadar devam edeceğini gösterir. Bir ayette bu kahredici ortam şöyle anlatılır: "Ne zaman ordan, sarıncı-üzüntüden çıkmak isterlerse, oraya geri çevrilirler ve (onlara:) "Yakıcı azabı tadın" (denir)." (Hac Suresi, 22)

Cehennem tümüyle kapalıdır. Kafirler için cehenneme yalnızca bir kez giriş vardır, sonra çıkış imkansızdır. Hiçbir çıkış yolu bırakılmamıştır. Hapsedilmenin verdiği duygu kafirleri çepeçevre kuşatır. Etrafları, aşmaya güç yetiremeyecekleri duvarlar, kilitlenmiş kapılarla çevrilmiştir. Ayetlerde bu kahredici hapsolünmüşlük şöyle tasvir edilir:

"Ayetlerimizi inkar edenler ise, sol yanın adamlarıdır (Ashab-ı Meş'eme). "Kapıları kilitlenmiş" bir ateş onların üzerinedir." (Beled Suresi, 19-20)

"Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin. Şüphesiz Biz zalimlere bir ateş hazırlamışız, onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır..." (Kehf Suresi, 29)

"Onların barınma yerleri cehennem'dir, ondan kaçacak bir yer bulamayacaklardır." (Nisa Suresi, 121)

İnkarcılar ateşi gördüklerinde ait oldukları yeri anlarlar. Anlarlar ki, artık hiç kimse için o ateşten kaçış imkanı yoktur. Zaman kavramı yok olmuştur ve sonsuz bir azap başlamıştır. Acının en korkunç özelliği ebediyen sürecektir olmasıdır. Yüz yıl, bin yıl veya milyon yıl geçse, yine de sona yaklaşılmış olmaz. Milyonlarca yıl, sonsuzluğun yanında bir hiçtir. Cehennemde yaşayan kafir, dünyadaki gibi bir sonluluk bekler, ama boşuna-

dır. Bu yüzden Allah ayetlerde azabın sonsuza kadar süreceğini haber vermektedir:

"Allah, erkek münafıklara da, kadın münafıklara da ve (bütün) kafirlere, içinde ebedi kalmak üzere cehennem ateşini vaat etti. Bu, onlara yeter. Allah onları lanetlemiştir ve onlar için sürekli bir azab vardır." (Tevbe Suresi, 68)

"Eğer onlar (gerçek) ilahlar olsalardı, ona girmeyeceklerdi. Oysa onların tümü içinde temelli kalıcıdır." (Enbiya Suresi, 99)

"İnkar edenlere gelince, onlar için de cehennem ateşi vardır. Onlar için ne, karar verilir, ki böylece ölüversinler, ne de kendilerine onun azabından (bir şey) hafifletilir. İşte Biz, her nankör olanı böyle cezalandırırız." (Fatır Suresi, 36)

Dünyada yaşanan bütün acılar için muhakkak bir son yani kurtuluş vardır. Acı çeken insanın iki kurtuluşu olabilir, acı ya biter ya da kişi ölür. Dışarıdan bakıldığında ikisi de bir kurtuluştur. Ancak cehennemde ise durum çok daha kötüdür. Ahirette inkarcıların barınacakları yer olan cehennemde kafirlerin kendilerini toparlamasına ya da rahat bir nefes almalarına asla fırsat verilmez. İzdirap sürekli ve kesintisizdir. Bir insanın bu azaptan kurtulmasının tek yolu dünya hayatında Allah'a gereği gibi iman etmek ve samimi olmaktır. Allah her insana azaptan kurtulması için dünyada gereken imkanı vermiştir. Bir ayette Allah şöyle buyurur:

"İçinde onlar (şöyle) çılgın atarlar: "Rabbimiz, bizi çıkar, yaptığımızdan başka salih bir amelde bulunalım." Size orda (dünyada), öğüt alabilecek olanın öğüt alabileceği kadar ömür vermedik mi? Size uyarın da gelmişti. Öyleyse (azabı) tadın; artık zalimler için bir yardımcı yoktur." (Fatır Suresi, 37)

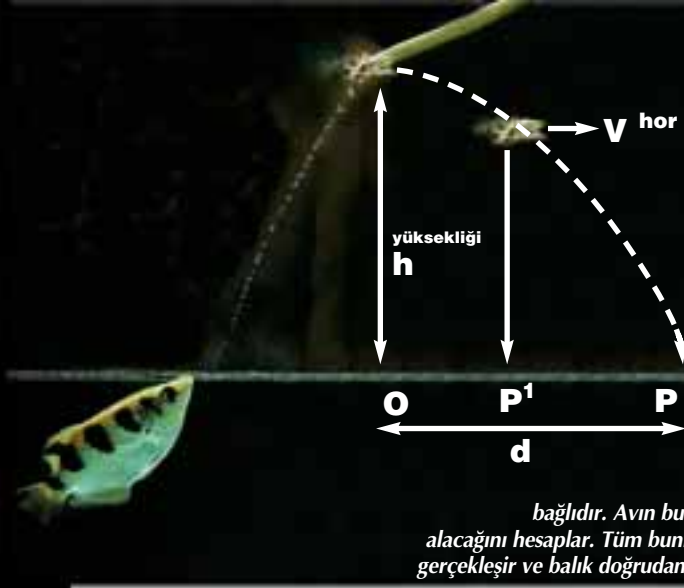
Doğadaki en keskin nişancılardan biri okçu balığıdır. Balık su yüzeyine yakın bir noktadan suya yakın bir dal ya da yaprakta duran böcekleri gözler.

Hedefini belirlediği anda şaşırtıcı bir şey yapar: Ağzından püskürttüğü suyla hedefini vurur ve bulunduğu yerden suya düşürür. Adeta sudan bir okla vurduğu böceği hızla yakalayıp yutar. Bu avlanma şekli oldukça hassas ayarlamalara dayanır. Öncelikle balığın suyun içinden havada bulunan canlının yerini doğru şekilde belirlemesi önemli bir başarıdır. Çünkü ışık, yoğunluğu farklı ortamlar arasında geçiş yaparken açı değiştirir ve yanılmalara neden olur. Suyun içine uzattığımız bir sopanın su içindeki kısmının görüntüsünün kırılmış durması gibi...

Okçu balığı ise açı sapmasını "hesaplar" ve ona göre nişan alır. Fizikte kırılma indisi olarak bilinen faktör balığın hedefini vurmasını engellemez. (Harun Yahya, *Düşünen İnsanlar İçin*)

Bu avlanmanın bir diğer önemli unsuru, balığın ağzında bulunan su püskürtme sistemidir. Balığın püskürttüğü su son derece düzgün bir çizgi üzerinde ve dağılmadan hedefine doğru ilerler. Bu sistem özel bir ağız yapısı ve kas dokusuna dayanır. Suyun püskürtülmesi için belli miktar basınç gereklidir, gevşeyerek suyu içeri alan kasların aniden kasılmasıyla bu basınç elde edilir.

**Okçu
Balıktaki
Mükemmel
Tasarım
Evrimi
Reddediyor**

Yandaki resimde görüldüğü gibi okçu balığın yaptığı hesapta birçok değişken rol oynamaktadır. Böceğin su seviyesine göre bulunduğu yüksekliği (h), kendisi suyun içinde olmasına karşın mükemmel şekilde belirir. Ayrıca böceğin düşeceği nokta (P), böceğin yatay hızına (V_{hor}) da bağlıdır. Avin bu hızla ne kadar mesafe (d) alacağını hesaplar. Tüm bunlar saniyenin onda birinde gerçekleşir ve balık doğrudan P noktasına hamle yapar.

Balık hedefini vurup suyun içine düşürdüğü böceği yakalamada çok hızlı davranmalıdır. Çünkü başka balıklar bu avı kolaylıkla çalabilirler. Okçu balık için avını yakalamak hiç de sorun oluşturmaz, çünkü o daha avına atışını yaparken avının nereye düşeceğini hesaplamıştır bile!

Bilimsel adı *Toxotes jaculatrix* olan bu balık türü üzerinde son bir araştırmayı, Almanya'nın Freiburg kentindeki Albert Ludwigs Üniversitesi'nden Stefan Schuster gerçekleştirdi. Balığı hızlandırılmış video kamerasına çeken Schuster, avın düşeceği yerin ne kadar sürede hesaplandığını belirledi. Buna göre balık, avının nereye ve ne zaman düşeceğini çok kısa bir sürede, saniyenin yalnızca onda birinde hesaplayabiliyor. *Journal of Experimental Biology* adlı dergide yayımlanan çalışmaya göre bu hesaplama için tek bir bakış yeterli oluyor.

Bir beyzbol oyununda karşıdan topa hızla vurulduğu anda topun nereye ve ne zaman ulaşacağını kestirmek imkansızdır. Oyuncu bir yandan koşarken bir yandan topu izlemek zorundadır. Balığın kabiliyeti, beyzbol oyuncusunun topa vurulur vurulmaz düşeceği noktaya gitmesi gibidir. (Harun Yahya, *Doğadaki Mühendislik*)

Avların ağırlıkları farklılık gösterdiği için düşme hızları da farklı olur. Bu durum ise balığın vereceği kararı daha da karmaşık hale getirir. Balık ise her av için ayrı hesaplar yapar ve onu başarıyla yakalar.

Araştırmacılar balığın yeteneğini

ölçmek için onu bazı denemelerden geçirdiler. Önceden hazırladıkları ölü bir böceği, balık vurduğu anda, doğal eğrisel çizgisi üzerinde değil de dikey olarak suya düşürdüler. Balık bu şaşırtmaya aldanmadı ve dikey olarak düştüğü yere hamle yaptı. Bir diğer denemede ise böceği cam bir plaka üzerinde tuttular. Balık atış yapınca böceği hava üfleyerek cam üzerinde yatay bir çizgide hareket ettirdiler. Balık yine şaşırmadı ve yatay çizgiye göre hamle yaptı. Bu iki deneme balığın rastgele ya da otomatik hamleler yapmadığını ortaya koyuyor.

Tüm bu özellikleri okçu balığını, mükemmel tasarlanmış bir püskürtme sistemine sahip, matematiksel hesaplamalar yapabilen bir canlı kılmaktadır. Peki ama akıldan yoksun bu balık nasıl olup böylesine kesin fiziksel hesaplamalar yapabilir? Sudan havaya geçişte kırılma indisinden kaynaklanan açısal farkı nereden biliyor olabilir? Dahası balığın bedeninde bulunan ve kas sistemiyle, ağız yapısıyla kusursuz olan püskürtme sistemi nasıl ortaya çıkmıştır?

Elbette bu bilgiler ancak fizik eğitimi almış bir insanın bilebileceği bilgilerdir. Çoğumuz fizik derslerimizden resimdeki gibi atış problemleri görmüşüzdür. Bu problemler bilinç sahibi insanın anlayabileceği türdendir. Balık bu bilgileri kendisi öğrenmiş ve yorumlamış olamaz. Balık bu bilgileri 'hatırlayamaz', fizik formüllerine göre 'denkleme kuramaz'.

Püskürtme sistemi de bir su tabancası gibi çalışır. Bir su tabancasını incelediğimizde bir basınç pompası, onu çalıştıracak bir tetik mekanizması ve püskürtme ağız dikkatimizi çeker. Bunların suyu bir çizgi halinde atması için özel olarak tasarlandığını anlarız.

Aynen su tabancasında olduğu gibi balığın püskürtme sistemi de özel parçalardan oluşur. Kasılıp gevşeyerek basınç oluşturacak bir kas sistemi, kas liflerini tetikleyecek sinir hücreleri ve suyun çizgi halinde gitmesi için özel olarak şekillendirilmiş ağız... Bu parçalar olağanüstü bir organizasyon içinde biraraya getirilmiştir.

Elbette bunlar kendiliğinden varolup tesadüfen biraraya gelmiş olmazlar. Böyle bir sistemin aşamaları evrimleşmiş olması kesinlikle imkansızdır, çünkü bu üç parça indirgenemez komplekslik özelliği ortaya koymaktadırlar. Parçaların tamamı doğru organizasyon içinde ve aynı anda kusursuz olarak varolmalıdır. Parçaların birinin yarım ya da noksan olması durumunda sistemin tamamı işlevsiz hale gelir ve evrimin kendi mantığına göre bu organlar kullanılmadığı için körelir.

Bu durumda balığın özel olarak tasarlandığı ve davranışı için gerekli bilgiye sahip olmadığı, ona ilham edildiği ortaya çıkar. Evreni ve içindeki her şeyi yoktan vareden, Üstün ve Güçlü olan Allah bu balığı sahip olduğu tüm sistemlerle mükemmel bir yaratışla yaratmıştır. Allah yüzündeki milyonlarca canlı türünü örneksiz var edendir.

"Göklerin ve yerin mülkü O'nundur; çocuk edinmemiştir. O'na mülkünde ortak yoktur, her şeyi yaratmış, ona bir düzen vermiş, belli bir ölçüyle takdir etmiştir."
(Fatır Suresi, 2)

Big Bang

*Bir Kez
Daha Doğrul*

*"Biz göğü büyük
bir kudretle bina
ettik ve şüphesiz
Biz, (onu) genişleticiyiz."
(Zariyat Suresi, 47)*

Uzayın derinliklerini inceleyen astronomlar Big Bang Teorisi'ni destekleyen sağlam kanıtlar elde etmeye devam ediyorlar. Evrenin yaklaşık 14 milyar yıl önce, sıfır hacimdeki ve sonsuz yoğunlukta bir noktanın patlamasıyla yoktan varolduğu görüşünü savunan bu teori, 1930 lardan bu yana yapılan çok sayıdaki araştırmayla doğrulanmış durumda. Bu teorinin karşısında bir zamanlar duran ve Materyalizm'e temel teşkil eden sonsuz evren modeli ise artık hiçbir şekilde bilimsel geçerliğe sahip değil.

Amerika Birleşik Devletleri Ulusal Bilim Kuruluşu'nun, (*National Science Foundation*) güney kutbunda kurulu olan Amundsen-Scott istasyonunda 'Açısal Ölçek Dereceli Interferometre' (Degree Angular Scale Interferometer) adı verilen bir teleskop kullanarak gözlemler yapan Chicago Üniversitesi bilim adamları, Big Bang'in kalıntısı olan kozmik mikrodalga radyasyonlarının polarizasyonunu ölçtüler.

Kozmik mikrodalga radyasyonu ya da diğer adıyla kozmik fon radyasyonu, Big Bang'den sonra çevreye yayılan ısıdan kaynaklanıyor. Bu radyasyon dalgaları 14 milyar senedir uzayda yayılmayı sürdürüyor ve evrenin her yerinde eşit değerlerde gözlemleni-

Birçok ışık cinsi polarize olmamış haldedir. Kendisini oluşturan dalgalar farklı düzlemler üzerinde aşağı ve yukarı titreşirler. Polarize olmamış ışık yansıdığı veya dağıtıldığı zaman polarize hale gelir ve parçacıklar hizalanırlar. Yazın otomobilimizi sıcaktan koruyabilmek için brandayla örtmemiz de bununla ilgilidir. Branda örtüldükten sonra yalnızca aynı düzlem üzerinde yani hizalanmış ışık parçacıkları brandanın altına geçebilir.

Yaygın bilimsel görüşe göre Big Bang'den sonra, henüz madde oluşmamışken, patlamanın ortaya çıkardığı ışın parçacıkları serbest elektronlarla etrafa yayılıyordu. Tahminlere göre patlamadan yaklaşık 300.000 yıl sonra bu elektronların biraraya gelmesiyle maddeyi oluşturdu. Böylece fotonları dağıtacak serbest elektron kalmadı. Madde oluşunca ışık ve maddenin çarpışması sonucu ışık parçacıkları polarize oldular. Maddenin oluşmasıyla polarize olan ışın parçacıklarının radyasyonu 14 milyar sene sonra Antartika'da kurulu teleskopa ulaştı.

Bilim adamları, teleskoplarına ulaşan ısıнын polarizasyon detaylarını inceleyerek Big Bang hakkında yepyeni bilgiler edinebilecekler. Araştırma ekibinin başkanı Astrofizikçi John Carlstrom, "Polarizasyonu önemli kılan özelliği eski evrendeki dinamikler için direk bir ölçü oluşturmaları" diyor. Bilim adamları kozmik fon radyasyonunun polarizasyonu sayesinde Big Bang'in bir fotoğrafına ulaşmış gibiler. (*Harun Yahya, Evrenin Yaratılışı*)

Bu tür bulgular Big Bang Teorisi'nin evrenin varoluşunda kaçınılmaz bilimsel gerçek olduğunu ortaya koymaktadır. Materyalizmi temelden yıkmasına karşın bu felsefeye bağlı bilim dergilerinde bile bu durum belirtilmektedir. Bunlardan biri olan ünlü Astronomi dergisi *Sky and Telescope* "Astronomlar kozmik fon radyasyonunun polarizasyonunu ölçmekle mikrodalgaların Big Bang'in kalıntıları olduğunu kesin olarak ispatladılar" yorumunu yaptı. *Science News* adlı bilim dergisi ise haberi Big Bang Doğrulandı manşetiyle verdi. (*Sciencenews.org*,

Big Bang Confirmed, 28 Eylül 2002- <http://www.sciencenews.org/20020928/fob1.asp>)

Bu araştırmanın altını çizdiği çok önemli bir gerçek daha vardır. Evren sürekli bir genişleme içindedir. Galaksiler ve içindeki yıldızlar birbirlerinden sürekli olarak uzaklaşmaktalar. Üstelik genişlemenin hızının giderek arttığı, gezegen ve yıldızların birbirlerinden gizli bir kuvvetin etkisiyle itildiği hesaplanmıştır. Kaynağı bir türlü açıklanamayan bu itici güç bilim adamlarınca kara enerji olarak isimlendirilmiştir. İngilizce kısaltılmış adı DASI olan bu teleskobun sağladığı veriler tüm bunları bir kez daha doğrulamıştır. Araştırmanın bu yönü bir diğer gökbilim dergisi olan *Astronomy*'de şöyle vurgulanmaktadır: "DASI teleskobunun sağladığı veriler, daha çok kara enerjiden meydana gelen ve gizemli bir şekilde dışa doğru hızlanan bir evrenin teorik modellerini destekleyen ve giderek artan kanıt yığınına bir kaya daha ilave etti." (*Astronomy.com, Polarization in the Cosmic Microwave Background*, 28 Eylül 2002:)

Şüphesiz tüm bu kozmolojik bulgular modern bilimin imkanları kullanılarak, uzun araştırmalardan sonra ortaya çıkarılmıştır. Oysa evrenin genişlediği gerçeği 1400 sene önce indirilen Kuran'da aynen bildirilmiştir. Allah, Zariyat Suresi'nin 47. ayetinde şöyle belirtilir: "Biz göğü büyük bir kudretle bina ettik ve şüphesiz Biz, (onu) genişleticiyiz".

Bilimin gösterdiği tek bir gerçek vardır. Evren yokluktan yaratılmıştır ve yaratılışında son derece hassas kuvvetler ve dengeler rol oynamıştır. Üstelik böylesine büyük bir patlamadan sonra yıldız ve galaksilerin, gezegenlerin uyum içinde yüzdüğü bir evrenin yani düzenin ortaya çıkmış olması ise çok büyük bir mucizedir. Çünkü patlamaların tahribat yaratmasını ve düzeni bozması beklenir. Böylesine hassas bir ayarlama tesa-düflerin eseri olamaz. Evrendeki herşey Üstün bir Akıl sahibi bir Yaratıcı'nın varlığını göstermektedir. Bu Yaratıcı göklerin ve yerin Hakimi Yüce Allah'tır.

landı

yorlar. Uzayda böyle bir radyasyonun varlığının keşfedilmesi ise günümüzden 37 yıl öncesine uzanıyor. 1965 yılında bu keşfi gerçekleştiren astronomlar Arno Penzias ve Robert Wilson Nobel ödülü kazanmışlardı.

Son araştırmayla cevap aranan soru, sözkonusu kozmik fon radyasyonunun polarize halde olup olmadığı idi.

Pek çok kişi kurbağaların sadece, küçük yumurtalardan çıkan "iribaş" adlı yavruların gelişmesi yoluyla çoğaldıklarını zanneder. Oysa öyle kurbağa türleri vardır ki, üreme şekilleri çok daha şaşırtıcıdır.

Yavrusunu ağzında taşıyan kurbağa.

Yavrusunu sırtında taşıyan kurbağa.

Larva keseciklerinde gelişen kurbağalar.

Kurbağalar, çok farklı çevrelerde yaşayabilecek özelliklerde yaratılmışlardır. Dolayısıyla, Antartika dışında tüm kıtalarda hayat sürebilirler: Çöllerde, ormanlarda, çayırarda ve hatta yükseklikleri 5.000 m.'yi aşan Himalaya ve And Dağları'nda bile yaşayan kurbağa türleri vardır. En bol bulundukları yerler ise tropikal bölgelerdir. 2 kilometrekarelik bir yağmur ormanı parçasında yaklaşık 40 farklı türde kurbağaya rastlanmıştır.

Kurbağaların bazı türlerinde yalnız erkekler, bazı türlerinde yalnız dişiler, bazı türlerinde de her ikisi birden yavrulara bekçilik eder. Costa Rica'nın "Küçük Ok Zehiri Kurbağaları"nın erkekleri, yumurtaların başlarında onlar çatlayana kadar 10-12 gün bekçilik yapar. Dünyaya gelen iribaşlar olağanüstü bir çaba gösterip dişinin sırtına tırmanır ve annenin sırtına adeta kaynamışçasına tutunurlar. Yavruların tutunma işi tamamlanınca, dişi kurbağa

ormanda yer alan Bromelia türündeki ağaçlardan birine tırmanır. Bu ağacın havaya bakan açıklıklarında kadeh şeklinde çiçekler mevcuttur. Çiçeklerin içi ise su doludur. Anne kurbağa bu çiçeklere ulaşınca yavrularını çiçeğin içine bırakır. Yavrular artık burada güvenle büyüyecektir. (Harun Yahya, *Düşünen İnsanlar İçin*)

Ancak bu su birikintisinde yavruların beslenmesini sağlayacak herhangi bir yiyecek yoktur. Bu nedenle anne kurbağa, yavruların erişkin hale gelebilmesi için gerekli olan 6 hafta boyunca sık sık su birikintisine uğrayarak döllenmemiş bir yumurta bırakır. İribaşlar, protein ve karbonhidrat yönünden hayli zengin olan bu yumurtayı yiyerek beslenir. Gladatör kurbağaları ise yumurtalarının bulunduğu alanı kollayan bir başka kurbağa türüdür. Bu türün erkekleri,

Kurbağalarda Üreme Mucizeleri

www.hayvanlaralemi.net

Kurbağalar çiftleşmenin ardından döllenmiş yumurtalarını nemli ortamlara bırakırlar. Yumurtalardan iribaş adı verilen ve bir baş ve kuyruktan oluşan yavrular çıkar. Zamanla büyüyen iribaştan kollar ve ayaklar çıkar, yavru giderek kurbağaya benzemeye başlar. En son kuyruğun kaybolmasıyla gelişim tamamlanmış olur.

baş parmaklarının dibinde bulunan ve iğneye benzeyen çıkıntılarla yaratılmışlardır. Başka bir erkek kurbağa yumurtalara yaklaşacak olursa, bu çıkıntılarla onun derisini parçalarlar.

Küçük Afrika Kara Kurbağası (*Nectophryne afra*) olarak bilinen bir başka türde ise erkek kurbağalar göl ve ağır akan suların kenarlarına çamurdan yuvalar yapar. Bu havuzcuklar su ile doludur. Kurbağa bu su birikintisinin yüzeyinde ince bir film tabakası oluşturarak yumurtaların buna takılı kalmasını sağlar. Bu sayede yumurtalar su yüzeyinde kalarak oksijen alır. Ufak bir sarsıntı, örneğin bir kurbağanın sıçraması ya da bir yusufçuğun pike yapması bile yüzey filmini yırtarak yumurtaların dibe çökmesine neden olacaktır. Bu durumda da yumurtalar oksijensizlikten ölecektir. Bu yüzden erkek kurbağalar yumurtaların başında sabırla nöbet tutar. Bu nöbet sırasında da ayaklarını suya vurarak yumurtalara daha çok oksijen gelmesini sağlar.

Karnındaki zar saydam olduğu için "cam kurbağaları" adını alan bir başka kurbağa türü ise yavrularının başında nöbet tutmaz. Allah onlara başka bir yöntem ilham etmiştir: Yumurta kümelerini, tropikal göl ve ırmakların üstündeki kaya ve bitkilere yapıştırırlar. Yumurtalar açıldığında ise iribaşlar suya

düşer. Farklı kurbağa türlerinin yavrularını korumak için gösterdikleri tüm bu bilinçli ve fedakar davranışlar Darwinizm'in temel varsayımlarını çürütmektedir. Tüm canlıların sadece kendilerini düşündüklerini ve doğada bencil bir yaşam mücadelesi olduğunu öne süren Darwinizm, tek bir kurbağanın yavrularını korumak için gösterdiği çaba karşısında bile açmaz içindedir. Dahası, bu canlıların gösterdikleri akıllı davranışlar da Darwinizm'in iddia ettiği gibi rastlantılarla açıklanamamakta ve bu canlıları Allah'ın yarattığını ve göstermektedir. Nitekim Allah bir Kuran ayetinde canlılarda insanlar için açık deliller olduğunu şöyle bildirmiştir: **"Sizin yaratılışınızda ve türetip-yaydığı canlılarda kesin bilgiyle inanan bir kavim için ayetler vardır."** (Casiye Suresi, 4)

Midede Üreyen Kurbağalar

Avusturalya'da yaşayan *Rheobatrachus Silus* türü kurbağaların kullandığı üreme yöntemi, Allah'ın canlıları ne denli üstün tasarımlarla yarattığının bir başka örneğidir. Dişi *Rheobatrachus*lar, döllendikten sonra kendi yumurtalarını yutarlar. Ama bu yumurtalarla beslenmek için değil, onları korumak için... Yumurtalardan çıkan iribaşlar midede kaldıkları 6 hafta boyunca sürekli gelişirler. Peki iribaşlar nasıl olmaktadır da uzun zaman sindirilmekten midede kalabilmektedir?

Allah bunun için kusursuz bir sistem yaratmıştır. Öncelikle anne kurbağalar, bu 6 haftalık üreme mevsiminde yemeyi, içmeyi keserler. Bu sayede mideleri sadece yavrulara tahsis edilmiş olur. Ancak bir diğer tehlike, midenin düzenli olarak salgıladığı hidroklorik asit ve pepsindir. Bu salgıların normal-

de yavruları çok kısa sürede parçalayıp öldürmesi gerekir. Ancak buna karşı çok özel bir tedbir alınmıştır. Anne karnındaki sıvılar, yumurta kapsüllerinden, daha sonra da iribaşlardan salgılanan "prostaglandin E2" adlı salgıyla etkisiz hale getirilir. Böylece yavrular bir asit havuzu içinde yüzmelerine rağmen güvenli bir biçimde büyürler.

Peki ama bu iribaşlar annelerinin midesinde neyle beslenir? Bu soruna karşı da özel bir çözüm yaratılmıştır. Bu türe ait yumurtalar, diğer kurbağa türlerinin yumurtalarına göre oldukça büyüktür. Bunun nedeni ise, yumurtaların içine yavruyu beslemek için protein yönünden çok zengin bir yumurta sarısı tabakası yerleştirilmiş olmasıdır. Bu yumurta sarısı, yavruları 6 hafta boyunca beslemek için yeterlidir. Doğum anı da kusursuzca tasarlanmıştır. Yavrular mideden çıkıp dış dünyaya adım atarken, annenin yemek borusu, aynen doğum sırasındaki gibi genişler. Yavrular dışarı çıktıktan sonra ise anne yemek yemeye başlar ve mide eski haline döner.

Rheobatrachus Silus türü kurbağaların bu olağanüstü üreme yöntemi, evrim teorisini çok açık bir biçimde geçersiz kılmaktadır. Çünkü bu üreme sistemi, tamamen "indirgenemez kompleks" özelliğine sahiptir. Sistemin başarılı olabilmesi ve dolayısıyla kurbağanın üreyebilmesi için, bütün aşamaların eksiksiz olması şarttır. Annenin yumurtaları yutacak ve 6 hafta boyunca da başka hiçbir şey yemeyecek bir içgüdüye sahip olması zorunludur. Yumurtalar da, mide asitlerini etkisiz hale getiren sıvıyı salgılamalıdır. Öte yandan, yumurtalara yavruların 6 hafta boyunca beslenmesini sağlayacak büyük bir yumurta sarısı tabakası eklenmesi ya da doğum anında annenin yemek borusunun genişlemesi de şarttır. Bunların hepsi aynı anda gerçekleşmezse, üreme gerçekleşmeyecek ve kurbağanın soyu tükenecektir. Allah bir ayette bu kusursuz yaratışı şöyle haber verir: **"O Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakimdir."** (Haşr Suresi, 24)

HARUN YAHYA KİTAPLARI

Düşünen Çocuklar İçin

Harun Yahya

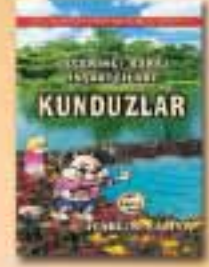
VÜCUDUMUZDAKİ MUCİZELER

HAYVANLAR ALEMİ

KUSURSUZ PETEKLER İNŞA
EDEN BALARILARI

BECERİKLİ BARAJ
İNŞAATÇILARI KUNDUZLAR

GÖKLERDEKİ İHTİŞAM

DİNİMİZİ ÖĞRENELİM

KARINCALARIN
DÜNYASI

HARIKA CANLILAR

8 KİTAP RENKLİ RESİMLİ, KUŞE KAĞIT, OFSET LÜKS BASKILI

Peygamberlerin Hayatı ve Ahir Zamana Yolculuk

Harun Yahya

11 KİTAP RENKLİ RESİMLİ, KUŞE KAĞIT, OFSET LÜKS BASKILI

İSLAM'IN YÜKSELİŞİ

ALTINÇAĞ

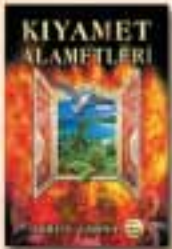
KEHF SÜRESİ'NDEN
AHİR ZAMANA İŞARETLER

HAZRETİ
MUHAMMED

HAZRETİ
SÜLEYMAN

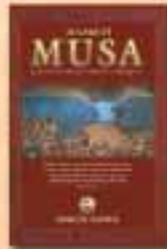
KİYAMET
ALAMETLERİ

AHİR ZAMAN VE
DABBETÜ'L-ARZ

HAZRETİ
YUSUF

HAZRETİ
MUSA

HAZRETİ
İSA GELECEK

KAVİMLERİN
HELAKİ

RINDA 10 TAKSİT

HARUN YAHYA'NIN TÜM ESERLERİ İNTERAKTİF CD'Sİ BEDAVA

Araştırma Kitapları - 1

Araştırma Kitapları - 2

5 KİTAP, KUŞE KAĞIT, OFSET LÜKS BASKILI

Harun Yahya

YENİ MASONİK DÜZEN

KOMÜNİZM PUSUDA

TAPINAK ŞÖVALYELERİ

YAHUDİLİK VE MASONLUK

KURAN DARWİNİZMİ YALANLIYOR

FİLİSTİN

GLOBAL MASONLUK

7 KİTAP RENKLİ
RESİMLİ, KUŞE KAĞIT,
OFSET LÜKS BASKILI

KURAN'IN İŞİĞİ SATANİZMİ YOK ETTİ

TERÖR SEVGİYLE YOK EDİLİR

DECCAL'IN AYINI TERÖR

İSLAM'IN KİŞİ VE BEKLENEN BAHARI

DARWİNİZMİN KANLI İDEOLOJİSİ FAŞİZM

Kuran Araştırmalar Dizisi

Harun Yahya

ALLAH'IN İSİMLERİ
KURAN'DAN CEVAPLAR
İMANI ÇABUK ANLAMAK -2-
İMANI ÇABUK ANLAMAK -3-
KURAN BİLGİSİ
ÖLÜM KİYAMET CEHENNEM
KURAN FİHRİSTİ
KURAN'DA TEMEL KAVRAMLAR
AKILSIZ KURAN'I NASIL YORUMLAR
GÖZ ARDI EDİLEN KURAN HÜKÜMLERİ
RESULLERİN MÜCADELESİ
ALLAH İÇİN YAŞAMAK
GÜZEL SÖZE UYMANIN ÖNEMİ

KURAN'DA GENEL BİLGİLER
KURAN'I DİNLEMİYENLER
RESULLERİMİZ DİYOR Kİ
KURAN'IN BAZI SIRLARI
YUSUF MEDRESESİ
KOLAYLIK DİNİ İSLAM
KURAN'IN HAYATA SUNDUĞU
GÜZELLİKLER
GERÇEĞİ DÜŞÜNDÜNYÜZMÜ
İMANI ÇABUK ANLAMAK
İSLAMIN İNANÇ ESASLARI
KURAN'I REHBER EDİNMEK

Cep Kitapları Dizisi

Harun Yahya

AKIL VE VİCDAN
HÜCREDEKİ YARATILIŞ MUCİZESİ
AHİR ZAMAN KURAN MUCİZELERİ
ALLAH İÇİN YAŞAMAK
ALLAH'IN İSİMLERİ
KURAN'DA DUA
FARZEDELİM MADDE VAR
DİNSİZLİĞİN KABUSU
MADDENİN ARDINDAKİ SİR
KURAN'DA ADI GEÇEN CANILAR
ÇÖZÜM KURAN AHLAKI
DECCAL'IN AYINI TERÖR

DÜNYA HAYATININ GERÇEĞİ
ALLAH AKILLABİLİR
İSLAM TERÖRÜ LANETLER
İNSANIN YARATILIŞ MUCİZESİ
EVREN MUCİZESİ
SAVUNMA SİSTEMİ MUCİZESİ
KURAN'DA ADALET VE HOŞGÖRÜ
İYİLERİN İTTİFAKI
KURAN AHLAKINI YAŞAMAK
MÜMİNLER GÜZEL SÖZE UYARLAR
SONSUZLUK BAŞLAMIS DURUMDA
YEŞİL MUCİZE

HİKMET NEŞRİYAT İSTEK FORMU

Tarih: / /

Adı:

Soyadı:

Adres (İş):

Adres (Ev):

Mesleği:

Tel. İş:

Teslimat İş ☐ Ev ☐

İmza:

İş bu form ödeme taahhüdnamesi olup, sözleşme yerine geçer. Fotokopi ile çoğaltılabilir.

TELE SİPARİŞ

(0212) 415 33 43
(0212) 415 22 42
(0212) 415 22 41
(0212) 547 35 86
(0212) 547 35 87
FAXS
(0212) 415 33 35

Kampanyaya katılmak için bir telefon açmanız, faks çekmeniz veya bu formu doldurup göndermeniz yeterlidir. Siparişiniz elimize ulaştığında kitapların takım halinde 1. Taksit Bedeli ödemeli olarak adresinize gönderilecektir. Aylık taksitler, göndereceğimiz posta çekleri ile ödenecektir.

HEMEN TESLİM ve 10 AY TAKSİTLİ KAMPANYA ŞARTLARI

YAYIN ADI	VADE	AYLIK TAKSİT	TOPLAM
☐ PEYGAMBERLERİN HAYATI VE AHİR ZAMAN ALAMETLERİ	10 AY	15.800.000	158.000.000
☐ ARAŞTIRMA KİTAPLARI - 1	10 AY	12.500.000	125.000.000
☐ ARAŞTIRMA KİTAPLARI - 2	10 AY	7.600.000	76.000.000
☐ DÜŞÜNEN ÇOCUKLAR İÇİN	10 AY	7.800.000	78.000.000
☐ KURAN ARAŞTIRMALARI DİZİSİ	10 AY	11.000.000	110.000.000
☐ CEP KİTAPLARI SERİSİ	10 AY	5.000.000	50.000.000

TERCİHİNİZE (X) KOYUNUZ.